உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
அத்துவிதரசமஞ்சரி.

இதன் ।

தமிழ் மூலமும் உரையும்

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயம்
ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேசிகர்
பாதசேகரரான

ஸ்ரீ துறவாண்டவர் என்னும்
ஸ்ரீ அருணாசல தேசிகர்
பாதசேகரரான

ஸ்ரீ நித்தியானந்த சுவாமிகள்
அவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,
திருக்களராண்டவ ரென்னும்
ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர்
பாதசேகரராகிய
ஸ்ரீ சுப்பைய சுவாமிக ளவர்களால்

சென்னை, கோமளேசுவரன்
பேட்டை,
சச்சிதானந்த அச்சியந்திர சாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
1913.

அத்துவிதரச மஞ்சரியின்

பொருளட்க்கம்.

1. ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் சரித்திரச் சுருக்கம்.
2. கிரந்த சுலோகம்.
3. தமிழ்ச் செய்யுள்.
4. உரை.

ஸ்ரீசதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

சதாசிவப் பிரஹ்மமென்று பிரசித்திபெற்ற சதாசிவேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் ஓர் அரிய ஜீவன்முத்தர்; தென்னிந்தியாவில் இராஜயோக பரம்பரையிற் கடைசியாகத் தோன்றியவர். கரூர்ப்பட்டணத்தருகில் ஏறக்குறைய 150 வருடங்கட்கு முன்னர் வாசஞ்செய்தவர்; அத்தியயனகாலத்திலேயே மிக நுண்ணிய அறிவுடையவராயிருந்தவர். காவேரி நதி தீரத்துள்ள திருவிசை நல்லூரென்னுங் கிராமத்தில் கல்வி பயின்றவர் அபபோது அக்கிராமத்தில் இராமபத்திர தீக்ஷிதரும், அய்யாவாளென்று பிரசித்திபெற்ற ஸ்ரீவேங்கடேசரும், மகாபாஷ்யம் கோபாலகிருஷ்ண சாஸ்திரியாரும் வித்தியார்த்திகளாயிருந்தனர். இயற்கையிலேயே நிரம்ப அறிவாற்றலமைந்துள்ள இவர்களினும் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் மிகு சூட்சும அறிவுடையவராக விளங்கி வந்தனர். அவர் தமது வித்தியா குருவுடன் பல விஷயங்களைக் குறித்து வாதஞ்செய்வதாயிருந்தனர்; அவ்வமயங்களில் அவர் தமது குருவினும் மேம்பட்ட யுக்தி புத்தியுடையவராக விளங்கினர். அவரது வித்தியாப்பியாச முடியுங்காலத்தில் அவர் பத்தினி பருவமடைந்ததாகக் கேள்விப்பட்ட அவரது தாயார் அன்று விசேஷ போஜனம் சமைப்பதாயினர்.

சதாசிவப் பிரஹ்மம் வழக்கம்போல் வீட்டிற்கு வந்த காலத்தில் போஜனகாலம் மேற்சொன்ன காரணத்தால் தாழ்த்தது. தாழ்த்தது கொண்டு அவர் அடியில் வருமாறு யோசிக்கலாயினர்:—

சம்சார முளை கிளம்புவதற்கு முன்னரே போஜனகாலந் தாழ்த்தது; அது முளைத்தாலுண்டாம் துன்பத்திற்கோ அளவு கிடையாததாகும் என்றிவ்வாறு தீர்க்காலோசனை செய்து சம்

சார துக்கம் மிகப்பொல்லாததென்று அதை விடுத் தூடனே ஞானகுருவை யடையப் பிரயாணப்பட்டனர். அன்று முதற் கொண்டு உலகத்திற் சிறிது மின்பமின்றென்று அதனை வெறுத்து உலகிற்றுன்பானுபவிகளாயுள்ள ஜீவர்களுக் கிரக்கங் கொள்வாராயினர். ஜாதி மத வித்தியாசமின்றி ஜீவ கோடிகளைச் சமபாவனையாகப் பாவிப்பதும், யாவர் யாது கொடுப்பினும் அதனை வாங்கி யுண்பதுமா யிருந்தனர். ஒருவரும் அன்னங்கொடாத காலத்தில் வீதியிலெறிந்து கிடக்கும் எச்சிலிலைகளிலுள்ள வற்றை யுண்பர். இவ்வாறொழுகு மிவரைக்கண்ட ஜனங்களிவருடைய அதிதீவிர பக்குவத்தை யறியாது இவரைப் பயித்தியம் பிடித்தவரென்று தீர்மானித்திருந்தார்கள். இவர அதி விரைவாகப் பரமசிவேந்திர சரஸ்வதி யென்னுங் குருவை யடுத்து அவரிடத்து யோகாப்பியாசம் பயிலுவதாயினர்; விரைவாக வித்தையிலும் யோகத்திலும் தேர்ச்சி யடைந்தனர். இக்காலத்திற்றான் அவர் கிரந்தங்களுங் கீர்த்தனங்களும் இயற்றியிருத்தல் வேண்டும். இக்கிரந்தங்களுங் கீர்த்தனங்களும் அவருடைய கொள்கை யின்னதென்பதை நன்கு விளக்கும். ஆத்மாநுபவத்தை யடைந்த யோகியின் கீர்த்தியை விளக்கிக் காட்டும் 62 சுலோகங்களடங்கிய ஆத்ம வித்தியாவிலாச மென்னுங் கிரந்தமும் அவற்றுளொன்றும். இவர் தமது குருவினிடத்து வருபவரை யெல்லாம் பற்பல கேள்விகள் கேட்டு அவமானப்படுத்திக்கொண்டு வருவர்; அவ்வாறு வருங்கால் ஒருகால் குருவானவரிவரை யதற்காக வெகுண்டு எப்போது வாய் மூடுமோவென்று கூறியவளவில், அவர் தமது விவேகமின்மையை யுற்றுநோக்கி, அன்று முதல் மௌன விரத மேற்கொள்பவராய்த் தமது குருவை வணங்கித் தமது குற்றத்தை மன்னிக்கும்படி வேண்டி அவரது உததரவு பெற்றுப் பரதேசியாகித் தமது ஜனனப் பிரதேசத்தை விட்டு அமராவதியின் காவேரி நதி தீரத்திற் சஞ்சரிப்பாராயினர். ஆங்கு ஆத்மாநுபவமீக்குறச் சமாதி புரிந்து வருவதும் விஷயமொன்றுமின்றியே உன்மத்தரைப்போற் றிரிபவருமா யிருந்தனர். ஆண்டுள்ள காடுகளிற் சென்று ஜனங்கட்குப்

புலப்படாமல் பல நாள் வெளிவராமல் சமாதி கூடியிருப்பர்; பலகால் நதியின் மணல் மேடுகளில் அறிதுயில் கொண்டிருப்பர். ஒருகாலவரவ்வாறிருக்கும்போது காவேரி நதியிற்றிடீரென்று பெருவெள்ளம் வந்து, அவரையடித்துக்கொண்டுபோய் மணலிற் புதைத்துவிட்டது இதைக்கரையின் மீதிருந்த ஜனங்கள் கண்ணுற்றுத் தமது பூஜ்யரான யோகீசுவரருக்கு அபாயம் வந்துவிட்டதென்று கிலேசப்பட்டு அவரை மீட்கக்கூடாமல் வீட்டிற்குப்போயினர். மூன்று மாத காலங்கழித்த பின்னர் மழைக்காலமுடிவாக, நதியில் ஜலம் வடிய, இராஜாங்கவேலையாட்கள் மணலை வாரத் தொடங்கினர். அவர்களுள் ஒருவன் தன் மண் வெட்டியை மணலிற்பாய்ச்சும்போது அது தடைப்பட்டது; அவனதனைப் பிடுங்கிப் பார்க்கும்போது அதில் இரத்தம் பட்டிருப்பதைக்கண்டு யாவரும் பயமும் அதிசயமுங் கொண்டு அவ்விடத்திற் சுற்றிலும் பெரும்பள்ளந் தோண்டினர்; தோண்டியபோது ஆண்டு சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் சமாதியிலிருக்கக்கண்டு பயபக்தியுடன் ஆச்சரியமுங்கொண்டு அவரைச்சமாதியினின்றும் பகிர்முகப்படுத்தினர். அவர் துயிலினின்றும் விழித்தவர்போல் எழுந்து தமக்கு யாதொன்றும் நேராதது போலத் தம் வழியே சென்றனர்.

பின்னொருகால் கரூரை யடுத்துள்ள ஒரு கிராமத்தில் ஒரு குடியானவன் தன் வயலிலுள்ள நெல்லை யறுத்து நேரமாய்விட்டமையின், அவ்விடத்திலேயே அம்பாரம் போட்டு இரவிற் காவல் வைத்து விட்டுப் போயினன். அன்றிராத்திரி சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் அவ்வழியே வர, இரவு மிகவுங் கறுக்கலாக இருந்தமையின், நெல்லம்பாரந் தடுத்தமைபற்றி யிடறி விழுந்து விட்டனர். இதனைக் கண்ணுற்ற காவற்காரர் நெல்லைத் திருடவந்த திருடனென் றிவரைக் கருதித் தடிகொண்டடிக்கக் கைகளை ஓக்கவும் ஓக்கிய கைக ளிறங்காமல் நின்ற இடத்திலேயே விடியற்கால பரியந்தம் நின்று கொண்டிருந்தனர் விடிந்த பிறகு யஜமானன் வந்தபோது அவனிடத்து வேலையாட்கள் நடந்த விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லியபோது சதாசிவப்பிரஹ்மம் அவ்விடத்தை விட்டகன்றனர்; அகன்ற

போது வேலையாட்கள் தமது கைகள் கீழே யிறங்கத் துன்பத் தினின்றும் நீங்கி யுய்ந்தனர்.

மற்றொருகால், இராஜாங்க உத்தியோகஸ்தர்க ளவ்வூர் வந்திறங்கினார்கள். அப்போது தலையாரிகள் சமையலுக்காக அவர்களுக்கு விறகு கொண்டுவரக் காட்டிற்குப் போய் விறகு வெட்டிச் சுமைகளாக்கித் தங்கள் தலைமேற் றூக்கிக்கொண்டு ஒரு சுமை யெடுப்பதற் காளில்லாமையை நோக்குஞ் சமயத் தில், சதாசிவப் பிரஹ்மம் தற்செயலா யவ்வழி போவாராயி னர். அவரைத் தலையாரிக ளிழுத்துக்கொண்டு வந்து விறகு சுமையை யவர் தலை மீது வைத்து அவரைத் தம்மோடு கூட யிழுத்துப்போயினர். தலையாரிகள் தங்கள் சுமைகளைக்குறித்த விடத்திறபோட்டனர். கடைசியில் சதாசிவப் பிரஹ்மமும் தம து சுமையை யவற்றின் மேல் போட்டனர். அங்ஙனஞ் செயத உடன் அங்கிருந்தவரியாவரும் அதிசயிக்குமாறு அச்சுமைகள் தீப்பற்றி யெரிந்தொழிந்தன. இத்தகைய அற்புத மூர்த்தியாய் விளங்கும் இம்மஹா சித்தபுருஷரைச் சாதாரணஜனங்கள் பயி த்தியக்காரரென்று மதித்திருந்தனர். சிறு பிள்ளைகள் அவரை ப் பரிகாசஞ் செய்வதும் அவரைச்சுற்றி நின்று ஆடுவதும் பா டுவதுமாயிருந்தனர். அவரும் தமக்குக்கிடைப்பனவற்றை யவர் கட்கும்பகுத்துக்கொடுப்பர்; இவ்வாறிருக்கும்போ தொருநாள், அச்சிறுபிள்ளைகள் மதுரையில நடக்கும் ரிஷபவாகனமகோற்ச வத்தின்மகிமையைத் தமது தந்தைமார் சொல்லக்கேட்டு அத் திருவிழாவைக்காண ஆசைகொண்டு அதுவினயத்துடன சதாசி வப்பிரஹ்மத்தைமதுரைக்கழைத்துக்கொண்டுபோயத்தங்கட்கு அவ்வுற்சவத்தைத் தரிசிப்பிக்குமாறு செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். இக்காரியம அசாத்தியமானதென்றவர்கட் குத் தெரிந்திருந்தும் பரிகாசமாய்க் கேட்டனர். அவர் அச்சிறு வர்களைத் தமது தலையிலும் தோளிலும் முதுகிலுமேற்றிக் கொண்டு கணப்போது கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி சொல் லினர்; மறு கணத்தி லச்சிறுவர்கள் கண்களைத் திறந்தபோது அவர்கள் மதுரையிலிருந்து ரிஷபவாகனோற்சவத்தைத் தரிசித் துக்கொண்டிருப்பதாகக் கண்டனர். அச்சிறுபிள்ளைகள் விரும்

புஞ் சிற்றுண்டி முதலியனவற்றை அவர்களுக்கு வேண்டுமான வரையில் கொடுத்து அவர்களைக் களிக்கச்செய்து பொழுது விடியுமுன் அவர்களை அவர்த யிருப்பிடங் கொண்டுவந்து சேர்த்தனர். விடிந்தவுடன் சிறுவர்கள் தமது தந்தைமார்க ளிடஞ்சென்று நடந்த விர்த்தாந்தங்களைச் சொல்லிச் சிற்றுண்டி களையுங் காண்பித்தனர்.

இம்மஹானுபாவர் மகாசிவராத்திரி, கோகுலாஷடமி முத லிய புண்ணிய தினங்களில் ஒரே காலத்தில் பல க்ஷேத்திரங் களி லிருப்பதாகவுங் காணப்பட்டனர். அக்காலங்களில் அவர் தம திருப்பிடத்திலிருக்கக் காசி இராமேசுவர முதலியக்ஷேத் திரங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் அத்திவ்ய தினங்களி லவ ரவ்வி டத்தி லிருந்ததாகவும் கூறுவாராயினர்.

படிப்பின்வாசனை சிறிதுமின்றிய ஒரு பிரஹ்மசாரி பிரஹ்மேந்திரருடைய கிருபையைப் பெறுமாறு அவர் செல்லு மிடங்களிலெல்லாம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சொல்லுவா ராயினர். கடைசியாக அப்பிரஹ்மசாரிமீது இரக்கங்கொண்டு சைகையினால் அவர் வரவில் திருப்திகாட்டி வந்தனர் ஒருநாள் பிரஹ்மேந்திரரை நோக்கித் தமக்கு ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள ரங்க நாதரைத் தரிசிப்பிக்குமாறு செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டனர். அங்ஙனமே பிரஹ்மசாரியைக் கண்ணைமூடிக் கொள்ளச் சொன்னார். அவர் கண் விழித்தவுடன் ரங்கநாதர் சந்நிதியிலிருந்து ரங்கநாதரைத் தரிசிப்பா ராயினர்; சதாசிவப் பிரஹ்மம் அந்தக்கணமே அவ்விடம் விட்டு மறைந்து விட்ட னர்; பிரஹ்மசாரி அவரை யெங்குந் தேடிக்காணாமல் மெல்ல மெல்ல கரூருக்குவரவும் சதாசிவப்பிரஹ்மம் அங்குச்சமாதியி லிருக்கக் கண்டனர். சில காலத்திற்குப் பின்னர்ச் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் அவர்மீது கருணைகூர்ந்து சில மந்திரங்களுப தேசித்தனர். அவற்றின் நஷ்டான பலத்தினால் அப் பிரஹ்ம சாரி சமஸ்த புராணங்களிலும் விர்பத்தியுண்டாய்ப் புத்தி மான்கள் நிறைந்த சபையில் வியாக்கியானஞ் செய்வாராயினர் அதற்காகக் கரூரில் அனேக ராஜாக்கள் பலவெகுமதிகளும்.

மானியங்களுந் தந்தனர். அந்நிலங்களை யவருடைய சந்ததியா ரிப்போதும் அனுபவித்து வருகின்றனர்.

பின்னொரு காலத்தில் பிரஹ்மேந்திரர் யதேச்சையாகப் போகுங்கால் மகமதியத் தலைவனொருவனிறங்கி யிருந்த மார்க்கமாகப் போவாராயினர். அவன் தன்னுடைய பத்தினிகள் சகிதம் தனது அறையிலிருக்கும்போது இவர் நிர்வாணியாக அவ்வழியிற் செல்வதைப்பார்த்து மிகவுங கோபங்கொண்டு தனது கத்தியால் அவரது ஒரு கையை வெட்டி விட்டனன் பிரஹ்மேந்திரர் இதைக் கவனியாமலே தமது வழியேபோனர்; அதனைக்கண்ணுற்றமகம்மதியத்தலைவன் ஆச்சரியமுற்று அவர் மகானுபாவரென மதித்துத் தான்செய்த தீமைக்கஞ்சி அவர் பின்சென்றனன்; அவர் நெடுநாளைக்குப் பினனர்த் திரும்பிப் பார்க்கவும்,மகமதியத்தலைவன் தம்மைத்தொடர்ந்து வருவதைப்பார்த்து அவனை நோக்கி அவன் வருஙகாரணத்தைக் கேட்டனர். அவன் தான் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு அவரை மிகுதியாகப் பிரார்த்தித்தனன். அவருக்கு நடாத தீமையின்னதென்று தெரியாமையின், அவன்சொல்லிய அப்போதுதான் அவருக்குக் கைப்போனது தெரிந்தது; தெரிந்தவுடன் தமது மற்றோர் கையால் முடமாகிய கையைத் தடவ அது வளர்ந்து விட்டது. மகம்மதியத் தலைவன் அளவுகடந்த ஆச்சரியமடைந்து அவரது ஆசீர்வாதம் பெற்றுப் போயினன். இவ்விர்த்தாந்தம் சதாசிவேந்திரஸ்துதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சதாசிவப் பிரஹ்மம் கோயில்களுக்குப் போவதுமுண்டு; மூர்த்தியைநோக்கி அர்ச்சனு மந்திரங்களை யுச்சரிப்பதுமுண்டு. அக்கால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு புஷ்பம் மூர்த்தியின் சிரசின்மீது அவாந்தரமாய் வீழ்வதுண்டாம்.

சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திர ரியற்றிய அற்புதங்கள் பலவுள. அவற்றில் சில இங்குக் கூறப்பட்டன. இவற்றை நம்புவது அசாத்தியமாயினும் அவற்றை ஜனங்கள் மறந்துவிடுவதில்லை. அவை கர்ண பரம்பரையாய் வந்துகொண் டிருக்கின்றன.

ஒரு சித்த புருஷருக்கு இவ்வற்புதங்கள் மிகு சுலபமாம். சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரரோ பரமசித்த மூர்த்தி; அவர் மனம் எப்போதும ஆத்மாகாரமாகவே யிருக்கும் அவர் உலக விஷயத்திற் சிறிதேனு மிச்சை யில்லாதவர். அவர் தமது சரீரத்தில் மண்ணும் சாம்பலுமே பூசிக் கொண்டு, இவ்வுலகம் தாம் பூசிக்கொண் டிருக்கும் மண்ணினுஞ் சாம்பலினுந் துச்சமானதென்று மெண்ண முடையவர். அவ ரடைந்த சொரூப ஸ்திதியை நோக்கி அவரது குரு அவரைத் துதிசெய் திருக்கின்றனர். அவர் கருத்து எப்போதும் பிரபஞ்சாதீதமாய் ஆநந்த மாகவே யிருக்கும். அவருக்கு உணவு முதலிய வற்றைப் பற்றிச் சிறிதுங் கவலையே கிடையாது. அவர் உலகத்தி லிருந்த போதிலும் புளியம்பழமு மோடும் போலப் புரை தீர்ந்த நெஞ்சுடை யவரா யிருந்தனர்.

இவர் 1738 ம வருஷத்தில் புதுக் கோட்டையைச் சார்ந்த திருவரங் குளத்திற் கடுத்த கானகத்தில் திரிந்து கொண்டிருக்குங்கால் புதுக்கோட்டை யரசரான விஜய ரகுநாத தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி இவரைக் கண்டனர். தொண்டைமான் சக்ரவாத்தியும அதிக விரக்தி யுள்ள வராய்த் தமது காலத்தைப் பெரும்பான்மையும் அக்கானகத்தில் சமாதிபுரிவதாகக் கழித்து வந்தனர். இச் சக்ரவர்த்தி பிரஹ்மேந்திரரை எட்டுவருட காலம் விடாது தொடர்ந்து வந்தனர். அதைப் பிரஹ்மேந்திரர் நோக்கி அவர்மீது பிரீதியுற்று மணலில் சில உபதேச மொழிகளை யெழுதிக் காட்டித் திரிசிரபுரத்தைச் சார்ந்த பிக்ஷாண்டர் கோயிலில் வசிக்கும் தமது சகபாடியாகிய கோபால கிருஷ்ண சாஸ்திரி யவர்களிடம் மேல் நடக்க வேண்டிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுமா றாக்கியாபித்தனர். அவர் அங்ஙனமே, சாஸ்திரியாரைத் தமது சமஸ்தானத்திற்கு வரவழைத்து அவருக்கும அவருடன் வந்த பிராமணர் களுக்கும் மானியங்கள் விட்டனர். அக்காலேற்பட்ட செப்புச் சாசன மின்னு மிருக்கின்றது. தசரா பண்டிகையும், தக்ஷிணா மூர்த்தித் திருவிழாவும் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் கட்டளைப்படி நடத்தப் பட்டன. சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்

எழுதிக் காண்பித்த விடத்தி லுள்ள மணலை அரசர் கொண்டு போய்த் தேவஸ்தானத்தில் வைத்துப் பூஜித்து வருவாரா யினர். அஃ திப்போதும பூஜிக்கப் பெற்று வருகின்றது. சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் புதுக்கோட்டைக்கு வந்த நாள் முதல் தேசம் செழிப்படைந்ததுடன் தொண்டை மான் சக்ரவ ர்த்திகளும் கீர்த்தியும் பெருமையு மடைந்தனர். இக்காலைத் தில் இவர் நெடுங்கால மிருக்கவில்லை; ஆனல், யதேச்சை யா கத் திரிந்து கொண் டிருந்தனர். அப்படித் திரியுங் காலத்தில் ஐரோப்பாவிலுள்ள துருக்கிதேசம் (Turkey) வரைக்குஞ் சென்றனர். பிறகவர் நெடுங்காலம் சமாதியி லிருந்தனர். அப் பா லொருநாள் அவர் யான் மிதுனராவி ஜேஷ்டசுத்த தசமி யன்று பரிபூரண மடைவே னென்றும், அன்று காசியி லிரு ந்து ஒரு பிராமணன் பாணலிங்க மொன்று கொண்டு வருவா னென்றும், நெரூரிலுள்ள பிராமணர்க ளிடத்துச் சொல்லி னர். மேலும், அந்தப்பாண லிங்கத்தைத் தமது சமாதி பக்கத் தில் பிரதிஷ்டை செய்து கோயி லொன்று கட்டும்படியும் ஆக்கியா பித்தனர். குறிப்பித்த நாளில் காசியி லிருந்து ஒரு பிராமணன் பாணலிங்கத்தைக் கொண்டு வந்தனன்; அன்று சதாசிவப் பிரஹ்ம மேந்திரர் தமக்குத் தோண்டிவைத்த சமாதி யில் தாமே யிறங்கிப் பரிபூரண மடைந்தனர்.

அவ்வூரிலுள்ளார் சமாதிகட்டி அதன் பக்கத்தில் கோயிலை யுங் கட்டிச் செய்யவேண்டிய கிரியை யெல்லாவற்றையுஞ் செய்துமுடித்தனர். இவர் அதே காலத்தில் மூன்றிடத்திற் சமாதியாயினரென்று சொல்லப்படுகின்றது; ஆனல், நெரூரி லுள்ள சமாதிதான் தென்னிந்தியாவிற் பிரசித்திபெற்று விள ங்குகின்றது. அந்தச் சமாதிக்கும் கோயிலுக்கும் வேண்டிய செலவிற்காகத் தொண்டமான் சக்ரவர்த்தி விஸ்தாரமாக மானி யம் விட்டிருக்கின்றனர். இப்போதும், சதாசிவப் பிரஹ்மேந் திரர் குருபூஜை வருடந்தோறும் புதுக்கோட்டை ராஜாங்கத் தாரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

தொண்டைநன்னாடு சான்றோருடைத் தென்றபடி இவ் வரிய மகாத்மா தொண்டைநன்னாட்டில் வாசஞ்செய்து தம்

முடைய ஞான சீலமிகுதியால் விளங்கியிருந்தனர். யாவரு மவரை அப்போதன்றி இப்போதும் பூஜித்து வருகின்றனர். பூஜ்யராய் ஸ்ருங்ககிரியி லெழுந்தருளியிருந்த ஜகத்குரு சச்சிதாநந்த சிவாபிநவ நரசிம்மபாரதி சுவாமிகளவர்களும் சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரரைப் பூஜித்திருக்கின்றனர்.

இப்பிரஹ்மேந்திரரை ஜகத்குருவே துதித்தாரெனின் நாம் அவரது பெருமையையெடுத்துச் சொல்லுதலமையுமோ?

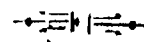
சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கிரந்தங்கள்:—

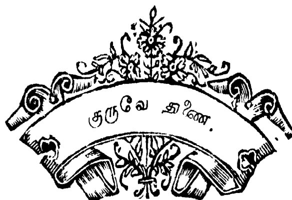
1. பிரஹ்ம சூத்திரவிருத்தி.
2. பன்னிரண்டுபெரிஷத்துக்களுக்குத் தீபிகைகள்.
3. ஆத்மவித்தியா விலாசம்.
4. அத்வைதரசமஞ்சரி.

ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திரர்

சரித்திரச் சுருக்கம்

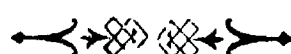
முற்றிற்று.

अद्वैतरसमञ्जरी

वन्दे [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ॥௧॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]ंसारसंसार[illegible]मोहवत्ति ॥
वेदान्तसिद्धान्त[illegible]
प्रणयन [illegible] ।
वन्दे [illegible]
प्रबन्धकं श्रीसदाशिवेन्द्रम् ॥௩॥

अद्वैतमेव परमार्थतया विवेक्तु—
[illegible]कृतिसन्निवेशः ।
अद्वैत[illegible]विशेष[illegible]—
[illegible] विवादाः ॥௪॥
[illegible]—
[illegible] ।
[illegible]—
[illegible] ॥௫॥

[illegible]

‡ ஷ்ட்வே என்றும் பாடமுளது.

நாஸ்தி ஶ்ருதீந்த்3ரவஸரெநவாபரா நவஸ்வா—
ஊாஸ்யபெஊவ தஊஹாதி தயாவி விஸ்வம் |
பஊ்வாகிஊ்லூதஜெவெஹ ஊஹெநாஜாய
ஊயாவிகஶ்வ்தஊவி ஶ்ருதிஹாஸதெஹி ||௯||

ஜநகொபவி ஸஞயஊெநகதயா விஹாதி
ஹஊாவ்ஸகவ்யுதத: வடயாநஷம்ஶாஸ |
நநூஷ்வ்தீயஸஹிதொபவிவ ஸஷ்வ்தீய
ஹாவெநஹாதிவாஸஷஸ்ரு நிஜாக்ஷிதொஷாஸ
ஶ்ருயொகரூதாம் ஹவநவகுஊயாதவகு—
ஊதரூஞவிஹுஊவிஜ்ரும்ஹிதஊஷ்யஞ |
தொவாஸஹுஊஸ்ரு விஶதள ஸஊவஷ்யதாயா-
ஞாயொகருதெகியுவெரவவாநஸ்தஊவ௰ ||

ஶஸவபவத்தநஜிஊஜ்ஞஶஊவ்ரூவஸ்யம்
லெவதநரூநாஊநிவிஹாயவிநஸ்வகஸ்தி |
விதொ்ரூதகெத யஜிவ விதூ்ரூஜிவாதவிதூ்ரா
ஸதூ்ரூஸ்திரொஹவதி ஸவபஜிஊஞெயெவ ||

ஶ்ருரொவித்வஸ்ய ஜஶத: ஶ்ருவியுலெநந
விந்தம் ரிவாதகதயா லெரிபிஷ்ருதெ ந: |
ஶ்ரு த்ரு நிஷ்ஹத்ருஹதய:த்ரயொநிவொதா—
தூாயஜ்வியொ ஹவதி கெவஶுஊஜ்தீய: || ||௧௧||

அதூ்ராஸ்தஊதர வவாபராஶஸிதாரஊாஸ்தம்
கஸ்தாவதாவி ஊஊ சிஓ்வவைஷெ விஶெஷ: |
கம்ஹெ விநஶ்ருதி சிரம் ஸஊவஷ்யதெவா
காஊ்ல ாஊ்வஸ்ரூநஹி கொவிவிஶெஷயெஶ: ||

ஸம்க்ஷுப்தா க்ருத்ய ஸாவிகல்ப தஸ்மிந் நுவிஸ்ரம்
விஸ்ரஷ்டஸத்வஷிதி ஸ்ரவணதி ஸதபாஸி:|
ஷிஷ்டா ஷ்ருகஷ்டஜநிதம் வீநிதம் விஷிசவா
ஸேவேதி வர்த்தி யதா ஷிரவிஷ்ருயக்த: ||
ஸர்வே ஜயி ஸர்வஸஸத்வஸாவாவெவாயெ
வ்ருஷோஸாஹஸேநாஜமஷிதி வ்ருவஷிஸ்ரதேயக|
அந்ருத்ரு கார்த்ருவிஷஷ்ருஷ்டஸரவர்வை—
ஸஷ்யாநவித்ருஷிதி நிஸ்ரிநாஸஸ்தேதக ||௧௭||
ருஷ்ட்ராதிகஸ்ஸாரணஹேஷதிரோஹிதோரவி
ஷிஷாதார்ரகாரஸதா நஜஹாதிஜாதா |
நாநாவராவரவிஷித்ரு * விஷிதி தோவி
ஷித்ரு: வபோடா நவாஹாவஸவாஸ்ரதிவஸ்ர ||
ஸஷ்ரிஜஸாவாதகஸவஞ்ஜிதஸாததவா
ஸநேத்ரத கஸ்ரிஷஹஷித்ரதிநிஸ்ரிதாயு: |
தேஹோத்ரீ யாஷிகஸவி ஹ்ருஸவாஸநாஹி:
வ்ருாவ்ருா ஸஸாஹஷிதி யஷ்வஷ்விஷ்தாதா || ||௧௮||
விஸ்ரம் ஷ்ருஷா விரஸஷித்ரவயீயு வெயயுா
ஷாஸ்ராஷ்ரதெ ந ஸாநிஷிர ஞாரஸளரஸாத்ர|
உவ்ராவம் ஸராஸரீஷிரஸநிரஸ்ர
ஸம்ஸெவ்ரதெஸாஸதிலிஸாரஸிஙாவரஸா:
தெகாஞவாநிஹிதஷீஷ்ருஸ்ரஸாதகவம்
தெராகா விஸஸ்ரஸதயொ ஸாது! நாஷீ யஞெ|
ஷ்ருகாஸ்ரேரவரஸெஸ்ரஷஜஷஞ்வ்ருகாஸ்ரம்
வஸ்ரகாநஹாவஸரஸாதீஷகஷித ஸாஸஹஞெ ||

---

* வரிதி என்றும் பாடமுளது.

ஆனந்தவிஸ்மயார்ணவமக்னவி ஹ்ருதஞ்ச—
மந்த்ரம் விஹாய பரித: ப்ரமதைர்வ்ருதி மத்த:।
தீர்த்தோஷ்ம ஸம்வதோஷ்ண: பரித: ப்ரஸமம்
ஸாயம் விதாய பரிமாய கிங்கரா யூ:॥
மயா ஸம்யுயிஸ்யா ஸ்ரீகாஜ்ஞாதேதே—
பாத்ராநமந்த்ரயித்வா ஸஹவத்ஸம் ஹ்ருதி।
ஆர்யாஸ்வோஷ்டமுத்ராக்ஷமம்பிதாபா
ஸம்வேய: நிமேஷ்ருயித்வா ஸர்த்தி மீகாளவேம:
ஆஹாவமா த்ருதநவோ ஜயதீகஷ்ய:
மாஜ்ஞவஸ்ரு ஸஜ்வி நிர்வாஸவஸம் ஹ்ருதி।
ஆமோவிதா ஸம்ஸ்திதா மிவிதி த்ருயஸ்ஸ:
ஷிம்பந்தி நிஜாமிதம் வியத்ஸ்ஸாமதி।௨௩॥
ஸ்வஸம்புஷ்ட்யாஸ்ய ஜாஹ்னுஸிதிஹ்வஸ—
ஸ்தவிவாஸ்யஸம்யஸ்யஸ்மமேபர்வேதா:।
நிமேஸ்ஸக ப்ரஜயாவோமதாஜயோ ம
ஸமேவமாக்ஷிணீவிலாஸத்வந்வதஸாநே॥
ஸவ:ஸ்ரு ஜாஹ்னு ஸிதி யஷ்ட்ருதோ விமேஷ:
ஸ்யாஸஸஹவேமேயோர்விதார்வேவ।
ஆத்வகமாமிதி வ நாஸக்ருதோ விகஷ்ய:
ஸத்ராவதேவாயஸாவதா தாதயோ:ஸ்வபேவ்ஹ்ருதி
விஸாஞ்ஜாஹ்யவிஷயஸ்ஸநாநாம்பாம
ஸஹவேஸ்ஸூ யோவாபஸமாஞ்ஜமஞ்கஷ்ய:।
ஸாநந்தமாத்ரு வரிமேஷிதவேதமோமே
தேஜாஹ்ருதோவாநாஹலவஜிஸாஷ்டாஸ்த்ரு வஸ்யா

கலேத்துக்தி காயிகஷிவேஷ்டதஶபிருநேநா ஶம்
க்ருஹ்ணாதிவேஷ கிஶியஸிதேவ தயா லவாஶி ।
வாஸிவ்யேவாZயஶதி வாஶரயீ க்ருஹீத—
ஶ்ருது ஸ்தயா நஹிவஶ்ரும்பஶஸந்திக்ருஷ்ட:
ஶ்யா ஸஶஶ்ருஸத நாஶ ஜமஷிஶித்ரம்
ணதாவதாவி ஶஶதகவிதோ நஹாநி: ।
ஸ்வேந்த லயாகரமஜாஶி நிரீக்ஷணேZவி
நஸ்வாவ்ந்திககவஶநஸஹ்யதோZஷ்டீ ஹீதி: ॥
சத்ரு ஷேஶதஶஸஷி ஶ்ரு த்ருவி வ வ்ரவஸ்ரு—
ஞஸ்ரா த்தஶ்ரஷிர நவ.தஞத ணவ வ்யாக: ।
நாஸ்தர்த்ரு வக்ஷஶதி நிஸ்ஶதவாநவிஶ்ரா—
மாஶத்த ணவ ஶகரம் ஶவஶஶஞநாய ॥ ௪ ॥
உத்வேராயிதோZவி கவெ கவெ ஜநந்ரா
நிஶ்ராஶ்ருஸஸ்ரிஸரிவாவிஶிதாநஹ்யவ: ।
க்ருஶ்ராகயஞவி † வஹிஜஞமஶிஶ்ருஜாஶ்ரு—
ஶஶ:கயாவி கஶ்ருயா ந வஸிச்யதோZஸ்ஜி ॥
த்ருஶோ ஸ்ருஷ்டிர்பவதி நேஷ்யத ணஷ ஸம்ஹர
ஸம்ஹ்ருஷி ஸ்ருஷ்டிர்பவதி நேஷ்யத ணவத்ருஶ்ருஷ ।
வீவாஞரே ஸ்ருரதி ஸம்ஶிரியஞஶ்ருஸ்ரு
ஸம்ஶஞ்ஞேஶ்ரு ஸ்ருரதி த்வ தயா வியாநஷ ॥
லோயெஸரோநரவாவயம் ஞ்ருதிவஶ்ரஶோந
வித்ஸஶ்ரதே ஹாஶஶி.தஶா விரஶ்ருஹ ஶோZவி ।

$ த்ரிஸக்ருத்வ: என்றும் பாடமுள்ளது.

† த்ருஶா என்றும் பாடமுள்ளது.

பதே கஶ்சாஸிர நாவாஸரகேயஸ்ஸதே
ஸதீஜநக்ஷீ தபேயவ ஸதாமுகாரஃ ||௧௨||
ப்ரதா நாஜிஷ்ரவ பிரஸிபேதஃ ஸாநீபேதஃ
கஸ்ராநாமம் யிஷியபோ ஷிஸாஹீஜவகி |
ஷிபேஸரவேத ரிஷ்தரவாயநவாநத்ரவே
¶கிஞ்சுநதக்ஷவாகவிஷயா ஷியயஃ கஸபே ||௧௩||
ஸவ்ராக்ஷதாஸாவமதோ ஹி ஸாநிஸஸ்ஸாயம்
வாஜிவ்ராநாவ்ரத்ரிஸயதேவஸயாவ நாபேதி|
வயஷ்ரஸ்ரஸவ்ஷிஜவஃ க்ஷிதிபோரஷ்ஷி காய
நியஷ்ரவணாய ஜாஷதே வதாரம்மஸேவ ||
ஞாதஜ்ஞஸவேதிவஸவ்ஷியவ்ரவ்ரத்ரி—
ஸநநயகி நிமஸாஷிஸதா நிஷேயாஃ |
வாரவாரஸா த்ரிஷிஸாவஸ ஸதாமுலவஸ
ஸாமவிகவவ ஹத்ராநி ஸபேநாஹரணி ||
தகாநாதிக நவேரா ஸாநிஸாவ்ஷஜனஸா
ஸவ்வநதா வவஹரஜவி நாநாயோஜ்யஃ|
ஸாஸராஜ்யஸேத ஹி யமாராசி வதஷ்ஸநஃ
ராஜா வ்ரஜாஷிரநாயோக்ஷஸமக ஸாவ ||
வாஜிரேதாரஜிஷ்தமாஹாமாஹகஸ்ஷிபேஷஃ
ஸம்வஜிவவ நஜவேசவரஸாயஷ்ஷஜ்யஷேஃ |
ஜாதஜிஷ்ரவஸ வநவஷ்ஜஷாஷிஷேகே—
ரதஜிஷ்ணாவி வநவஸவஸஸ்ரஜிஹா நிஃ||
ஞாரவ்யஜாஸயிகஸம்வஜஸ்ரவஜம்வா
ஹஜ்ஞாநவவவாரரஷஃ வரிமாஜிஸேதி |

¶ கிஞ்சு என்றும் பாடமுளது.

[illegible]

*[illegible] என்றும் பாடமுண்டு.

அஜ்ஞாநசைவ நகாண்டேதா ஜகத: ஸ்வப்நஸம்பவா
ஜீவேஶ்வரவிகல்பஶ்ச கல்பிதா உபதேஶ்வர।

லோகாநுக்ரஹ த்வைதரஸஸ்வாதம்
ப்ரஹ்மவித்யாவரிஷ்டம் பரிபூர்ணசேவி

ஸாயுஜ்யவிலாஸித
ஶ்ரீ விஶ்வேஶ்வரநிவேஶத: ।
பரமாநந்தயோகீந்த்ர
பாதாப்ஜாராதநாஜ்ஜயா ॥

நல்லாஸாயீவர்ய
அத்வைதரஸமஞ்ஜரீ ।
ஸாந்தஸ்சேதோவிநோதஶிஷ்டா —
பாதபேணாநுக்ருஹ்யதாம் ॥

ஹவிராமஸ்யஶிஷ்ய
பாதம் கடாக்ஷவநிஷ்டலாவஸள
விரசஸ்யாத்ருதயாதிகாம்
விதரதிநல்லாகவி: கரே ஸாயி
அத்வைதரஸமஞ்ஜரீ பரிபூர்ணா

ஶிவம். ஶிவம். ஶிவம்.

அந்துவிதரசமஞ்சரி

மூலமும் உரையும்.

——o —

அவதாரிகை.

சதாசிவப்பிரஹ்ம மென்னுந் திருநாமமுடைய ஆசாரியர்
* பரமசிவாநந்த ரென்னுந் தமது குருப்பிரசாதத்தினாற்
பெற்ற சுவானுபூதியை யுலகத்தின்கண் ணெல்லோ
ரும் பெற்றுக் கிருதார்த்தர்களாக வேண்டு
மென்றுள்ள கிருபையினால் அனேகம
பிரகரணங்களைச் செய்தனுக்கிரகித்
தப் பின்னொரு சமயத்தில
இலயவிக்ஷேபாதி நிவர்த்
தகமாயுள்ள நிருவி
கற்ப சமாதி
யனுபவத்
தானத்திற்
சுபாவமாய்விளங்கா
நின்ற அகண்டைக ரசானு
பூதியினால நிரதிசய தருப்தி
யடைந்திருக்க முமுக்ஷு ஜனங்களி
னது புண்ணியபரிபாகத்தையே விக்கிரக
மாகத் தரித்தெழுந்தருளிய விக்கினேசுவர
மூர்த்தியினது ஆக்ஞையினா லாரம்பிக்கப்பட்ட அந்
துவிதரசமஞ்சரியென்னும் பிரகரணஞ் சம்பூர்ணமாகும்
பொருட்டு பேதா பேதப்பிராந்தி நிவர்த்தகமாயுள்ள
அத்விதீய சொரூபத்தையே கணபதி யாகத்
துதி செய்தல்.

---

* பரமசிவேந்திர சரஸ்வதி.

ஶ்ரீராரு மத்துவித மேயுண்மை யென்றுமிகத் தெருட்டு நுந்தப், பாராருங் கயவுருவ நரவுருவம் புணர்வடிவம் பரிந்து சாத்தி, யோராரும் வரமொருந்த நல்கும்விக்கி னேசனென நிதயத்தின்பா, னோராரு மத்துவிதந் தனையறியும் விசேட மேலா நிகழ்த்து வானே. 1

பொழிப்புரை—இயாதொரு பரமேஶ்வரன் றனது யோகமாயா வைபவத்தினால் வியாகிருத அவ்வியாகிருத ரூப மான சகலப் பிரபஞ்சத்தையு நிர்மாணஞ் செய்து வேதப் பிர மாண பூர்வகமாக வன்ணாச்சிரம தர்மாதி நியமங்களையும் பிர காசிப்பித்து சிவ விஷ்ணுவாதி மூர்த்தியாயும் பிரகாசிக்கிறாரோ அந்தப் பரமேஶ்வரனே அத்வைத ஆத்மஞானானுபூதி விக்கினங்களெல்லா நிவர்த்திப்பித்து வேதார்த்தமான பரமாத வைதானந்தானுபூதியை முமுட்சு ஜனங்களுக்கு விவேக பூர்வகமாகப் பிரகாசிப்பித் ததனை யடைவதற்கு நைட்டிக பிரமசரியாதி விரதமே சாதனமென்று காண்பிக்கும் பொரு ட்டு நராகாரத்தையும் விவேகி புருஷன் மிருகம் போலே சஞ்சரிக்கவேண்டு மென்பதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு மிருகாகாரத்தையுங் கொண்டெழுந்தருளி வந்த வரதாராகிய விக்கினேஶ்வரரானவா பரமாத்வைதானுபூதிப் பிரதானமா யுள்ள சகல சுருதி யுத்தி யனுபவங்களையு மெனதிருதயத்திற் பிரகாசிப்பிக்கக் கடவர்.

கருத்துரை—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரகிதமான அத்விதீய ஸ்வரூபமே தானாயிருந்துள்ள வுண்மை வஸ்திது வெனக் காட்டும் பொருட்டும் அதனையடைந்த யோகிபுரு ஷன் பேத பாவமின்றிச் சிதாகாசனாய்ச் சஞ்சரிப்பனென்ப தின் பொருட்டுங் கஜமுகக் கடவுளை திருஷ்டாந்தமெனக் கூறியதாம். 1

(அ-கை)

இஷ்ட தேவதாத்துதி வியாசத்திலுல சகல வேதாந்தாகசியார்த்
தத்தைச சாமான்யமாகத் தரிசிப்பித்து அதின் பிறகு
நாற்பததினுலு சுலோகத்தினுலும் பரமாத்மைவதானு
பூதிபகசியார்த்நததைக் கூறுவான் ருெடங்கி
அஞ்ஞான விலாசமான ஜீவேச்வா ஜகத்
பிராந்தியானது விவேகஞானத்தினு
லன்றி நிவிர்த்தியாகாதெனத
திருஷ்டாநத பூர்வகமாகக்
கூறல்,

எத்திசையும் பத்திபாயந் திலங்துறுமுள் வாயில்புண
ரெழிற்கண்ணுடிப, பித்திமனே தனேமருவு பாலனுக்த வெளி
வருதல் பெருவன் பாம்போற், சுத்திரக்கற் பனேமயமாய
மிகப் பொலிபல் வகையுருவங் கொண்டு வேறு, மத்திரவந்
ஞான மதை மருவுபுரு டனுக்குமுத்தி யடைதல் வன்பே. 2

(பொ.)—நான்கு திக்கிலும் பிரதிவிம்பிக்கப்பட்ட துவிர்த
கபாடத்தையுடைய முகுர கிரக மத்தியத்தை யடைந்து
பரிப்பிரமிக்கா நின்ற பாலகனுக்கு அதினின்று வெளிவருவது
பராதீனமாயிருப்பது போல அநாதி யநிர்வசனீய அஞ்ஞான
வத்தியாச விலாசமான ஜீவேச்வர ஜகத்பிராந்தியையுடைய
சமுசாரகாராக்கிருகத்தையடைந்து தொந்தவியாமோகத்தினுல்
பரிப்பிரமிக்கின்ற ஜீவனுக்குப் பரமேச்வராவதார ரூபராகிய
சற்குருமூர்த்தியின் துபதேச ரூபமான மகா வாக்கியார்த்த
விசாரத்தினு லுதிக்கா நின்ற பிரஹ்மாத்மைவத ஞானத்தினுலன்
றி அஞ்ஞான தற்காரிய ரூபமான காமகாமாதி சம்சார பந்த
த்தினின்று முத்தியானதொரு நாளுஞ் சுலபமாகாது.

(க)—படிகமாடத்தை யடைந்து மார்க்கந் தெரியாமற்
பிரமிக்கா நின்ற பாலனுக்குத் தயாளுவாகிய புருஷன் துவாரந்
திறந்து விடுவது போல அவித்தியாந்தகார மோகத்தினுலே
சமுசாரப் பிராந்தியிற் பிணிப்புண்டுபிரமித்த ஜீவனுக்குக் குரு
வுபதேசானுபவஞானமே நிவிர்த்திக்கேது வெனபதாம. 2

(அ-கை)

சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனான அதிகாரி புருஷன் சற்குருவுபதேசத்தினால் விவேகஞான மடைந்து ஜீவன்முத்திப் பதத்தை யடைவனென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

சோரர்களாற்கொடியவா ரணியவழி யலைந்தலமந்
துயராகூர் பூமானோகஞ்சேர் தன்றாளை நன்குதெரிந் தோன்
மொழியா னேருமாறு, சாடர்நற் சாந்திமுதற் சாதனங்க
ணிறைந்துமிகச் சிறந்த பூமானோரிசற் குருநாதன் மொழி
யாற்றற் பதநிலையை நேருவானே. 3

(பொ)—*காந்தார தேசஸ்தனாகிய ஒரு புருஷன் தனது தனாதிகளை அபகரிக்கிறதற்காக வந்த சோரர்களால் தனாதிகள் அபகரிக்கப்பட்டு அவர்களால் பத்த நேத்திரனாய்ப் பத்த பாதனாய்ப் பத்த கரனாய்த் துக்கமான வனமத்தியத்தையு மடைவிக்கப் பட்டவனாய் யாதொரு சகாயமுமின்றி வெகுவித துக்க பயத்தினா லுச்சசுரமாக விலாபனஞ்செய்யுங் காலத்தில் காகதாலீய நியாயம் போலதெய்வகதியால் வந்தவாப்தோபதேசத்தினாலன்றிச் சுவதேசமான தடையப்படாதது போல அவித்தியா காமாதி கள்ளர்களா லானந்தானுபூதி யென்னுந் தனத்தையும் பறிகொடுத்துக் கிருகக்ஷேத்திராசக்தி ரூபமான பாசங்களாற் பந்திக்கப்பட்டு விவேகதிருஷ்டியுமின்றிச் சம்சாராரண்ணிய மத்தியத்தில் ஆத்தியாத்மிகாதி தாபங்களானிரம்பவும் வெதும்பி சமுசார சுபாவாலோசனத்தினாற் சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னனாய் குருசாஸ்திரோக்த மகா வாக்கியார்த்த விசார ஜன்னியமான பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானானுபூதியினால் நிசரூபமான அகண்டானந்த பதமானது விருத்தித்துவய நிவிர்த்தியனந்தர மடையப்படுகிறது.*

(க)—*அவித்தியாபந்த நிவிர்த்தியை யிச்சித்த அதிகாரி புருஷன் சற்குரு கிருபையால் நிரதிசய திருப்தனாய்ச் சீவன் முத்தியை யடைவனென்பதாம்.* 3

(அ-கை)

கர்த்துருத்வாதி தர்மவானுகிய புருஷன் அகண்டாகச
ரூபபாவத்தை யடைவதெங்ஙனங் கூடுமென்றுள்ள
சங்கையை நிவிர்த்திப்பிக்கிறதற்காகப் பரி
கிருத பரிகாரமென்னும் பிராப்தப் பிரா
ப்தி யென்றுமுள்ள ந்யாயத்திஞற்
கூடுமென்று திருஷ்டாந்த பூர்
வகமாகத் தெரிவித்தல்.

நிருபனுடைக் குமரனுக்குத் தனதான தத்துவத்தை
நிகழ்த்தலாலே,வருகயவ நீர்மைகழ லக்கழன்று நிருபனியல்
வாயக்கு மாபோற், சொருபக வொருபொருளே யெனச்
சொல்தரு வுபநிடதச் சொற்களாலே, மருவுகருத் துருத்துவ
மாயந் தொருகுமெயப் பொருளேயே வாயக்கு மன்றே. 4

(பொ)—*சில துஷ்ட ஜனங்களால் வியாமோகிதனுயச் சாத்தியாந்தர பாவத்தை யடைந்திருக்கிற ராஜகுமாரனுக்கு ஆப்த வாக்கிய பூர்வகமான தனது ராஜகுமார சுபாவஞானம் நிஷ்பிரதி பந்தமாய்ப் பிரகாசிக்க நீசத்துவ நிவிர்த்தி பூர்வக மான ராஜத்துவப் பிராப்தி கிடைப்பதுபோல சோதி தத்துவம் பதார்த்தனுயச் சுரோதாவாகிய நீயே அகண்ட சிதாநந்த ரூமார்த்தனென்று குரு சாஸ்திரோபதேசங்களால் தேகாதி யகம்பாவ முத்தனுகிய ஜீவனுக்குக்கர்த்துருத்துவாதிப்பிராந்தி நிவிர்த்திக்கிறது; அத்துவிதானுபூதியும் தானே பிரகாசிக் கிறது.*

(க)—*கற்பிதமான கர்த்துருத்துவாதிப் பிராந்தியை மித்தையென் றறியுமிடத்தில் அகண்ட சிதாத்மஞானஞ் சுபாவமாய் விளங்கு மென்பதாம்.* 4

(அ-கை)

பரமார்த்த தத்துவம் விசாரிக்குமிடத்தில் பந்த மோக்ஷ வியவகாரங்கள் பிராந்தி மூலமென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

திரமலடி மைந்தனுக்குத் தேகமுத லாங்குணங்கள் சேறி
தறும், புரையறுமக் குணங்களெலாம் பொன்றுதலும்
வெட்டவெறும் பொய்யாமென்னப், பிரமமயக் கூடத்த
நித்தசுகபோதனுப் பிராத்தி யக்துக், தாமருவு பந்தமுத்தி
யென்பதும்புன் மயக்கந்தா லொளிரா நிற்கும். 5

(போ)—*நிர்விகார சத்தியஞானனந்த சைதன்னிய மூர்த்தியாகிய பிரத்தியகாதம வஸ்துவுக்கு சுவாஞ்ஞானத்தினால் பந்தஞ் சம்பவித்த தென்றும், தத்துவஞானத்தினால் பந்த நிவிர்த்தி சித்திக்கிறதென்றுமுள்ள வியவகாரமானது மலடி மைந்தனது சரீர சவுந்தரியாதி வர்ணனமும் அவனது மிர்த்தி வியவகாரமும் போல அஞ்ஞானப் பிராந்திமூலமாகையால் வாங்மாத்திர கற்பிதமே யாகும்.*

(க)—*பந்தமோட்ச மிரண்டும் பிராந்திகற்பிதமே யன்றிப் பாரமார்த்தத்தி லின்றெனக் கூறியதாம்.* 5

(அ-கை)

தத்துவ திருஷ்டியால் விசாரிக்குமிடத்தில் நிர்விஷயமான பந்த மோக்ஷ கற்பனை ஆபாதஞானிகளுக்கேயன்றிச சம்சய ஞானிகளுக் கின்றென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

தெரிகின்ற துறைதிமிரம் பேயாக வச்சமிகச் செறிந்
தோனுக்கே, யெரிகின்ற விளக்கொளியாற் கண்ணுற்ற லாங்
கதுதா னியங்குங் கொல்லோ, திரிகின்ற வவிசார திட்டியினு
லுண்டெனச்சொல் செகங்க ளெல்லாம், புரிகின்ற வுண்மை
விசா ரத்தினர்க்குக் கிஞ்சிலுமே பூஜ்ஞ தன்றே 6

(பொ)— நிரம்பவும் பயசீலனாகிய புருஷனுக்கந்தகாரமே மிகவுந் தடித்துப் பிசாசாதி ரூபமாய்க் கண்டாலும் அதனைத் தீபத்தோடுங் கூடிப் பரிசோதிக்கும்போது நீங்குவது போல அதத்துவ திருஷ்டியினாற் ஜீவேஸ்வர ஜகத் விஷய பந்த மோக்ஷாதி விகாரமான தனுபவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் தத்துவ திருஷ்டியால் விசாரிக்கும்போது காலத்திரயத்திலும் பிரத்யக்தத்துவ வெதிரிக்தமா யாதொன்றுமில்லை.

(க)—ஜீவேஸ்வர ஜகத் சுபாவத்தை விசாரிக்குமிடத்திற் பிரத்தியக் சைதன்னியத்தைத் தவிர வொன்று மின்றென்பதாம். 6

(அ-கை)

சர்வமுஞ் சின்மாத்திரமென்று திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

போற்றுமொரு சிற்சோதி தானேயிவ் வுலகருவாய்ப்
பொலியா நிற்குந், தேற்றமுற வாராயின் வேறுபொரு
ளொன்றேனுஞ் செறிவ தில்லைத், தோற்றுமயற் கதிகார
மாம்பழுதை யல்லாது துன்று சர்ப்பந், சாற்றுநவே றொரு
பொருடா னுதுதற்கெவ் வாற்றனுந் தக்க தாமே 7

(பொ)—அனன்னியாதீன சத்தாப்பிரகாசக ரூபமாய்ச சர்வ சத்தாய் ஸ்புரண வேதுவாகிய பிரத்தியக் சைதன்னிய மொன்றே தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச ரூபமாக விளங்குகின்றது. அந்தச சிற்பிரகாசத்தைக் காட்டிலு மன்னிய வஸ்துவானது விசாரிக்குமிடத்திற் காலத்திரயத்திலு மில்லவேயில்லை. விவர்ததாதிஷ்டானமாகிய ரச்சுவைக் காட்டிலும் அதனிடத்தாரோபிதமாகிய சர்ப்பமான ததிஷ்டான ரச்சுவைக் காட்டிலு மொரு விதத்தினாலு மனன்னியமாகப் பவியாததுபோ லறிக.

(க)—சர்வாதிஷ்டானமாகிய சற்போதத்தைத் தவிர ஆரோபமான சகததாதி யென்று மின்றெனக் கூறியதாம். 7

அ-கை

சேதனு சேதன ரூபமாகிய விஸ்வத்தை வியவகாரப்
பிரயோசனுதி யோக்கிய மென்று சொல்லுவது
நிர்விஷயமாமெனத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

திறப்படவீ தெனத்தோன்று ஞாலமெலாம் பிராந்தி
மாத்திரமே யென்று, மறப்பொலிந்தன் னியமின்றிச் சுக
மயமா மான்மாவே யுண்மை யாதந், சிறப்புறநின் றொளிரு
தலான் ஞாலமது முண்மையெனத் தெரிகே னென்று, லறப்
புதுமை சுத்தியிர சிதந்தாற்றன் னியனோவன்ற றகா னே
கோ. 8

(பொ)—*காரிய காரணரூபமான சகல சகத்துமபிரமை விலாசமேயன்றி சத்தியஞான அகண்டானந்தாத்ம வஸ்து சம்பந்தமுள்ளதன்று. ஜகத்து வியவகாரமாத்திரத்தில் சத்திய பாவமடையுமாகில் எந்தப் புருஷன்றான் சுத்திகா ரசதத்தி னால் தனவானாக மாட்டான்.*

(க)—*ஜகத்து வியவகாரம் வாசனைப்பிராந்தியே யன்றி யுண்மையன்றெனக் கூறியதாம்.* 8

(அ-கை)

சகல ஜகத்துங் காலத்திரயத்திலு மாயா மாத்திரமே
யென்ற திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

சொல்லுநினை வுறுபோது மற்றதெழு முன்னுமது
தொலைந்த போது,மில்லதுதா னென்றாலு மிவ்வுலக மில
ங்குகின்ற திறம்பூ தாமே, யல்லததி சயமென்னை போலு
மகேந்திரசால மான தீங்குப்புல்லுறுமா யாவியினுங் கற்
பிதமென்றாலுமிகப் பொலியுமன்றே. 9

(பொ)—நாம ரூபாத்மகமான சகலப் பிரபஞ்சமு முற்பத்திக்கு முன்னும் பிரதீதிகாலத்திலும் விநாசானந்தரமு மில்லையேயில்லை. ஆயினு மனிர்வசனீயமாய் விசித்திர பேதபின்னமாய்க் காண்கின்றது ஐந்திரசாலிகனது மாயாவிசித்திரத்தினு லுண்டாகிப் பிரகாசிக்கின்ற பிரபஞ்சவிலாசம் போலவாமென்க.

(கு)—சகல ஜகத்து மவித்தையாகத் தோற்றுகின்றதெனக் கூறியதாம். 9

(அ-கை)

ஆத்மபேதமு முபாதி நிமித்தமேயன்றி வாஸ்தவமன்
றென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக
உறுதிப்படுத்தல்.

இந்துதினந் துவிதமகன் றிருந்திடினும் புருடனுக்கிங்
கிசைதுங் கண்ணில், வந்துறையுந் தீமையினாற் பலவடிவந்
தானாகி வயங்க லேய்ப்ப, நந்தலில்சின் மயப்பூமா வெனுஞ்
சொருப மொன்றேனு நானா வாகிச், சந்ததந்தற் கற்பித
மாந் துமைப்பட்டலகிற் கூட்டுறவாற் றயங்குமன்றே. 10

(பொ)—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரஹிதமாய் அகண்ட சிதானந்த ரூபமாகிய பிரத்தியக்காத்மா சுவாசிரய விஷயமாகிய வவித்தையோபாதி யத்தியாசத்தினால் நானா ரூபமாகக் காணப்படுகின்றது. நேத்திர தோஷத்தினால் புருஷனுக்கு ஏக ரூபமான சந்திரன் நானாரூபமாய்க் காணப்படுகின்றது போலவாமெனக் கொள்க.

(கு)—ஏகமான சிதாத்மவஸ்து அனேகமாய்க் காண்பது அவித்தியாத்தியாச பேதத்தாலெனக் கூறியதாம். 10

(அ-கை)

சம்சார சங்கரப் பிராந்தியானது அத்துவிதீ
யாத்மாபரோக்ஷ ஞானானுபூதியினா லன்றி
நிவிர்த்திக்கப்படமாட்டா தென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக
உறுதிப்படுத்தல்.

மட்டற்ற வெறும்பிரமை யால்விரிந்து திரநாளு மநவா
தான, கட்டப்புன் புவனவட்டங் கொள்ளிவட்டந் தனையுற
ழக் காணல் வேண்டு, முட்டற்ற தெய்வகதி யாற்பிரமை
நட்டமெழன் முந்துமாறுற், றுட்டத்தின் புவனமது முன்னைப்
போற் பின்னுளுந் தோன்றா தன்றே. 11

(போ)—*அந்தக்கரண வியாமோகமாத்திர ஜன்னியமாய் நசுவரமாயிருக்கின்ற சமுசார சக்கரமானது கொள்ளிவட்டம் போலத் தாபமாத்திர வதுவென் றறியத்தக்கது. தெய்வாதீனமாகச் சித்தவியாமோகம் நிவிர்த்தியாகுங்காலத்தில் சித்தமூலமான துவைதப் பிராந்தியும் நிவிர்த்தியாகு மென்க.*

(க)—*அத்துவிதிய வனுபவ ஞானத்தினாற் சித்தப் பிராந்தி நீங்குமென்பதாம்.* 11

(அ-ளக)

ஞானநிஷ்டன் உத்தான காலத்திற் சகத்தைப்
பிரதிபாமாத்திரமாய்க் கண்டிருப்ப
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

நிலைமையிலா விவ்வுலகங் கந்தர்ப்ப நகரம்போ லிக
ரற்றேங்குந், தலைமைசெறி ஞானமெனும் பெயர்பூண்ட
வம்பரத்திற் சாலந்தோன்று, முலைவகல் வெமக்கான்ம
வுணர்வுதிக்கின் வெயிலெரித்தா லொழியுமின்போன்,
மலைவுசெயு மந்த விந்த வுலகமெலா மக்கணத்தின் மறை
ந்து போமே. 12

(போ)—*சிதாகாச ஸ்வரூபத்தில் அவித்தியாரோபமான சகல ஜகத்தும் விவேகஞான திருஷ்டியினால் வாதிக்கப்பட்டுத் தகதபடாதி போலப் பிராரத்தக்ஷயமட்டும் பிரதீதி மாத்திரமாய்க் காண்கின்ற தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தைக் கந்தர்வ நகரம் போல வறிந்து விவகரிப்பன்.*

(க)—*சகலப் பிரபஞ்ச வியவகாரமு மிரச்சு சர்ப்பம் போல வாக்குமாத்திர கற்பிதமெனக் கூறியதாம்.* 12

(அ-கை)

துவைத புத்தியை யபூவாதஞ் செய்யில்
அகண்டைகரசானுபூதி சேஷிக்கு
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்

ஆரோபமான ஜகந் தடங்கவடைவினிலொடுக்கு மருந் திறந்தாற், சீரரு நமது சிந்தஞ் சிவமயமே யாகிநனி சேட மாதும்,போரருந் மதகயம் பார்ச்செற்றுப படுதுழியிற் புண ரா தென்று, னோரது மில்லாமற் கேவலந்தா னென்றே யாய நிகழ மன்றே. 13

(போ)—*தனது விரோதி சம்மாரத்திலும் யானை மாவுத்தனது நாசத்திலும் மதோன்மத்தமா யேகமாய்ச் சஞ்சரிக்கு மத்தகசம் போல பிரவிலாபன சமாதி யப்பியா சத்தினால் அவித்யாரோபிதமான தேகாதி துவைதப் பிரபஞ்ச நிவிர்த்தி வரும்போது சித்தமானது பிரத்தியக் கபின்ன ப்ர மாதம சொரூபமாகப் பரிசேஷித்து விளங்கும்.*

(க)—*மனன நிதித்தியாசன யுத்தியினால் அவித்தையா கறப்பிதம் நீங்கில் அகண்ட சுபாவ ஞானானுபூதி விளக்கமா மெனக் கூறியதாம்.* 13

(அ-கை)

ஞானநிஷ்டனது சரீர நீங்குகின்றதற்குக
காலாதியபேட்சை வேண்டா
மெனபதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

இம்பருட லின்றேழிக வலதுறைக சசியநக்க னிருக்கு மடடும், விம்பமயச் சித்துருவாய விளங்குமெனக் கதனாலே விசேடமென்னே, கும்பமிப்போ துடைகவன்றிச் சிரகால நிலைபெறுக கும்பம் பம்பு, மம்பரத்தி னுக்கனுமாத் திரமே னும் விசேடமென்ப தனுத றதே. 14

(போ)—ஞானாக்கினியால் தக்தமான இந்தச் சரீரமானது இந்த க்ஷணத்திலே போனாலு மல்லது கற்பகால பரியந்த மிருந்தாலு மதினாற் சிதாகாசவடிவனாகிய வெனக்கு யாதொரு விசேஷமுமில்லை. கடாதிகளினது வெகுகாலத் திதி நாசங்களால தினிடத்தி லப்பரிச்சின்னம் போலவிளங்குகின்ற ஆகாயத்திற்கு யாதொரு விசேஷ சம்பந்தமு மில்லாதது போலவாமென்க.

(க)—சிதாகாசனான புருடன் காலாந்தரமானதால் மித்தையான சரீரம் நீங்குகையைக் குறித்து நியமாபேட்சை வேண்டாமென்பதாம். 14

(அ-கை)

விஷய சிந்தையினாற் பிராணிகள் சமுசாரப்
பிராந்தியை யடைகிறார்க ளென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

தங்துருசிந் தனையினாழ்ந் தந்திறற் றேற்றுகின்ற
தைய்யற் கண்டிவ், வங்கனமற் றவளொன்றே நீறுள்வெய
துயிர்த்திரங்கு மவனைப் போலுந், சங்கற்ப மாத்திரத்தாற்
பலவிகற்ப மாய்த்தோற்றுஞ் சகங்க ளெல்லா, மிங்குச்சத்
தியமென்றே மந்தமதி யினன் வாளா வேற மாலும். 15

(போ)—வாகிய விஷயஞ் சத்தியமென்றுள்ள திடபாவனையினாற் காணப்படுகிற ஜகத்து பிரதீதி மாத்திரமா யிருந்தாலும் அதனைச் சத்தியமென்று கருதி மூடபுத்தியுள்ளவன் மயக்கமடைகிறான். காமியானவன் றனது பாவனாதாருட்டியத்தினாற் சாமான்ய விஷயங்களைத் தனது இஷ்டஸ்திரீயெனக் கருதி பிரமிக்கின்றது போலவாமென்க.

(க)—சகல விஷயமுந் தோற்றன் மாத்திரமென்பதை யறியாத மயக்கமே சமுசாரப் பிராந்தியென்பதாம். 15

(அ-கை)

ஜீவன்முத்தர்கள் பிராரத்த க்ஷயமட்டும்
விஸ்வத்தை மித்தியா சித்திரமெனக்
கண்டு நிச்சயித்தனுபவிப்பார்க
ளென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

தன்னியல்பிற் றற்சுவையாயச் சச்சிதா னந்தமாயத் தயங்குமென்பாற், றன்னியமா மோகத்தா லுலகமெனச் சோற்றிடுமிந்தத் தோன்மை ஞாலமன்னியவோ ரிடத்தினுங் காணப்படா தருவுருவே வடிவ மாது, மன்னியவிவ் ஞெவியமே போலுமென வையமற மதித்து மியாமே. 16

(போ)—*சகல கற்பனுதிஷ்டான பூதமாய் அகண்ட சிதானந்த ரூபமாகிய வெம்மிடத்திற் பிராந்தர்களினது அஞ்ஞான தோஷத்தினுற் றேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சமென்று யாதொன்று கற்பிக்கப்படுகிறதோ அதனை மற்றொரு ஸ்தலத்திலுங் கண்டனுபவிககப் படாததாய் நிராகாரமாகிய ஆஸ்தான சித்திரமென்று நிசசயித் தனுபவிககின்றோம்.*

(க)—*ஆகாயத்திற் சித்திரமெழுதியது போலச சகத் பிராந்தியை யறிவதென்பதாம்.* 16

(அ-கை)

ஆரோபவிலாசங்களா லதிஷ்டானமாகிய
சித்வஸ்து விகார சம்பந்தமடையா
தென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்

வானிறம்போற் றிகழத்தி யாசபே தத்திறன் மறைபட்டாலு, ஞானகன மானபொருள் கண்டவொரு தற்சுவையை நனிநீங் காதா, லானமுறு பற்பலச ராசரவி சித்திரத்தோடோன்றி னலுந், தானமரும்படவியல்பைச் சித்திரவத் திரமென்றுந் தணந் திடாதே. 17

(பொ)—அனுர்மாத்திரியாச ரூபமான ஜீவேஶ்வர சகத பேதத்தினுற் றிரோதான மடைந்தது போலிருக்கிற பிரத்தியக் வஸ்துவானது தன்து பேதத்திரய ரகிதமான அகத்துவிதீய பாவத்தை விடுகிறதில்லை. வெகுவித சித்திர பேதங்களாற் பூரணமாயிருக்கிற சித்திரப் படமானது தனது படபாவத்தை விடாதிருப்பது போல வென்க.

(க)—காரண காரியங்களினுல் மறைக்கப்பட்டது போல விளங்குவது வியவகார மாத்திரமென்பதாம். 17

(அ-கை)

ஞானநிஷ்டை யுடைந்தானவன் துர்லப
னென்றவனது ஞானானுபூதியைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

சத்தியசிற் சுகக்கனமா யகண்டிதமாய்த் தெளிபொரு
ளாய்த் தானான்ம, தத்துவாத் துவையோர்ந் துணர்ந்தோர்
றேமிகத்தெளிவன் றடையோன் றின்றிப், பொத்துடலிந்
தியமுதலி யவற்றையபல் வாதனைகள் பூண்டு நீந்து, மத்த
மதி யினனென்ன தியானனத்தே சங்கையற மதித்தன்
மானும். 18

(பொ)—கோடியிலொருவன் ஆசாரியப் பிரசாதத்தினுற் சட்லிங்க லிங்கங்களினுலும் சுருதி யர்த்த விசாரஞ்செய்து சத்தியஞான அகண்டானந்த லட்சணமாகிய பிரத்தியக் தத்துவமே நானென்று அறிகிறுன். அவித்தியா வாசனையினுலுஞ் சாவகாச தோஷத்தினுலும் அவிவேகியாகிய புருஷன் தேகாதிகளை நானென்றறிந் தபிமானிப்பது போலவென்க.

(க)—தேகாதி வாசனையிலுள்ள பிடிப்பு நீங்கி பிரத்யக் சொரூபத்திற் பிடிப்புள்ளதே ஞானநிஷ்டைக்குப் பிரயோசன மென்பதாம். 18

(அ-கை)

அத்தியாத்மசூட்சும புத்தபுத்ர சிஷர்கள்
அகத்தவியா விருத்தி யுபாயத்தினால்
ஞானானுபூதி யடைவதற்குத் திருஷ்
டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

செங்கதிரோன் வெங்கதிரா லெதிர் நிகழும் பேய்த்தே
ரைத் தீர்த்து நீர்ந்து, கங்கையினர் துளிர்புனலைப் புனிதமுறு
மதிமான்கள் கைக்கொண் டாங்கு,மங்கு லகை வெறும்பொய்
பசை யிலதெனத் தூரத்தகற்றி மாகீ ரத்தாற், பொங்கி
னிய வொருசுவை யை முனிவர்க ளநுபவிப்பர் போலி
யுள்ளத்தே. 19

(பொ)—தேகேந்திரியாதி சகலப் பிரபஞ்சமும் மாயா
மாத்திரமென்ற ஜாதீயத்தினால் நேதி செய்து சருவவிலட்ச
ணமாகிய பிரத்யக்சானந்தானுபூதியானது இருதயத்தில்
விவேகி ஜனங்களா லடையப்படுகிறது. உத்தம புத்திசாலிக
ளாகிய புருஷர்கள் உலலோல கல்லோலத்தோடுங் கூடிக்
காணப்படுகிற மரீசிகாப் பிரயாகசத்தை விட்டு கங்காப பிரவா
கத்தை ஆசுரயிப்பது போலவாமென்க.

(க)—தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை நேதி செய்யுமிடத்தில்
யதார்த்த வஸ்துவானது அடையப்படு மென்பதாம். 19

(அ-கை)

பிராகிருத ஜனங்கள் பிரத்யக் தத்துவத்தைக்
குரு மூலமாய் விசாரித்தறிகிறார்க
ளில்லையென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்

ஒன்றாத மணியதா மிகவேளிதாமினைத்தாது மொப்
பி லாத, நன்றான வம்பரந்தி னனிநோன்று ஞாலமேலா
நதுவித் தெங்குந்,தன்றோராப் பாவுமெழி லாத்துமதத் துவ

விரவி தன்னை யையோ,வன்றிய மூடவுல குலாகரிரை யாத
ரித்து மதியா வன்றே 20

(போ)—*சர்வ ஜகப் பிரகாசகராகிய ஆதித்தனைக் கூகைகள் விழியின் குற்றத்தால் தெரிசித்தற்குற்சாகஞ் செய்யாததுபோல நித்தியாபரோட்ச சித்தமாகிய பிரத்தியக் காத்ம தத்துவத்தைத் தேகாத்மபுத்திகளாகிய அஞ்ஞ ஜனங்களாதரிக்கிறார்க ளில்லை.*

(கு)—*அஞ்ஞான தோஷத்தினால் ஆத்மப் பிரகாசத்தை யிச்சிக்கவில்லை யென்பதாம்.* 20

(அ·கை)

தத்துவாஞ்ஞானமூலமான வன்னிதாஞானமே
மூட ஜனங்களுக்கு வெகுவித ஸம்ஸார
தாபஹேதுவா மென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

மன்னியவா னந்தவொளி வடிவமதாய் நிகழினுமிம்
மாஞா லத்தை, யன்னியமா மெனப்பாவித் தறிவில்லான்
பெருந்தாப மடைவன் சீசீ, மின்னியதீ பாதிகளிற் றிருசிய
மாய் மிளிர்தருந்தன் மேனிச் சாயை, தன்னினைவே றென்
றெண்ணி மாமோகத் தினின்மூழ்ந்துந் தனிச்சே யோத்தே.

(போ)—*நிரதிசயாநந்த சத் சித் விலாசமாகிய ஜகத்தை யாத்மப் பிரகாசத்தைக் காட்டிலு மன்னியமென்று கருதிய மூடன் வெகுவித சமுசாரக் கிலேசங்களை யடைகிறான். தீபாதியாசிரயங்களினாற் றனது சரீரத்தைச் சம்பந்தித்துக் காணப்படுகிற சாயையை யன்னியமென்று கருதிப் பரிப்பிரமித்த பாலகன் றூபமடைவது போலவாம்.*

(கு)—*ஆத்மாவை யனாத்மாவெனக் கருதிய மோகமே தாப எது என்பதாம்* 21

(அ-கை)

மாயையினாலும் மாயா காரியங்களாலும் ஆத்மாவிற்குக காலதத்திரயத்திலு மியாதொரு சம்பந்தமுமில்லை யென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

மடமான மாயைதன துருவமிலா வான்முதலாம் வகைகளாலே, தடமான வசங்கவொரு சின்மயனைப் பேதிக்கத் தக்கதன்றாந், திடமான மழைத்தாரை தன்னுடைய துளிகளின்மேன் றிரள்களாலே, யிடமான பசும்பதும பத்திரத்தை நனைப்பவுரித் தென்றோ லாமே. 22

(போ)—*அனிர்வசநீய அநாதி யவித்தையானது தனது விலாசமாத திரங்களான ஆகாசாதி விகாரங்களால் அசங்க சித்து ரூபமாகிய ஆத்மவஸ்துவைப் பரிசிக்கமாட்டாது; வருஷதாரையானது தனது சலகணங்களாற் பத்மதளத்தைப் பரிசிப்பதில் யோக்கியமாகாதது போலவாம்.*

(க)—*நிர்மலமான வஸ்துவை மலதோஷஞ் சம்பந்தியாதென்பதாம்.* 22

(அ-கை)

மனோகற்பனா விலாசங்களான ஜகத் விகற்பங்கள் அசங்கசிதாத்ம நிஷ்டனாகிய ஜீவன் முத்தனை ஸ்பரிசிக்கமாட்டா வென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

தோற்றாவு மாத்திரமின் றுருவான சகவிகற்பத் தொகுதி யெல்லா, முற்றுமுறு சங்கமிலா மொருவியசின் மயவென்னை யொட்டா வன்றே, மாற்றருமா ரோபிதமா மலினதி விசித்திரதன் மங்க ளெல்லாந், தேற்றமிகு நிருமலமாய் வெளியுருவாம் வியோமத்தைத் தீண்டுங் கொல்லோ.

(போ)—இரச்சு சர்ப்ப சுத்திகாரசித ஸ்தாணு புருஷ மரீசி சல கந்தர்வ நகராதிபோலப் பிரதீதி மாத்திரங்களான விப்ரவ விகற்பங்களனைவை அவித்தியா காமகர்மாதி வாசனுலேச ரகிதனுய் நித்திய சுத்த புத்த முத்த சத்தியஞானு கண்டானந்தனுகிய வென்னைப் பரிசிக்கமாட்டா. அஞ்ஞ ஜனங்களா லாரோபிக்கப்பட்ட நீலத்துவாதி வர்ண விகாரங்கள் நிர்மலமான ஆகாயத்தைப் பரிசியாததுபோலவாம.

(க)—சொரசமான சிதாத்மவஸ்துவை அந்தகாரமயமான ஜகத் விகற்ப மடராதென்பதாம். 23

(அ-கை)

தேகத்திரயங்களு மவற்றிற்குரித்தான தர்மங்களுஞ் சர்வ சாட்சியான ஆத்ம வஸ்துவைச் சமபந்தியாவெனத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

பரிபூரண மாகிநிறைந் திருக்குமொரு கரியான பரமா மென்பால், விரிவுறுசாக் கிரத்தியொடு சொப்பனமோ சுழுத்தியென விளம்பப் பட்ட, திரிவிதமா மவத்தைகளு நாடோறும் பிறப்பிறப்புச் சேறிந்த வாகி,வரியமரு முரகபதி வுடுவினிற்கந் சுகங்கள்போல் வயங்கு மன்றே. 24

(போ)—சர்ப்பசத்தையினுல் ஜீவித்திருந்த சட்டை யானது சர்ப்ப சம்பந்தமில்லாம னீங்குங் காலையில் சர்ப்பமோ சேஷித்திருப்பதுபோலத குணத்திரயங்களின துற்பததி நாசங்களால் ஆவிர்ப்பாவ திரோபாவ தர்மம்பொருந்திய அவஸ்தாத்திரயங்களும் அவற்றின தாசிரயங்களான ஸ்தூலசூட்சுமகாரணமான சரீரத்திரயங்களும் பிரத்தியகாத்ம சத்தையினுற் ஜீவித்திருக்கின்றனவாயினும் விவேக திருஷ்டியினு லத்தியாச சம்பந்த நீக்கமாகின்றபோது பிரத்தியகாதம வஸ்துவுசகியா தொரு சம்பந்தமுமின்றித் தான் மாததிரமாய்ச் சேஷித்திருக்கு மென்பதாம்.

(க)—சர்வாதிஷ்டான பிரத்தியக் பிரஹ்மசத்தையேசுபாவ சத்தை யெனக் கூறியதாம். 24

(அ-கை)

தத்துவம் பதார்த்தங்களுக்குச் சத்தபேதமே யன்றி யதார்த்தபேத மின்றெனபதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

சொப்பனமே சாக்கிரமே யெனப்புகலும் விசேட மிது சொலால் வந்தன்று, துபபுறுமா யாமயமா துதலந்த விரண்டினுக்குந் துலிய மேயா, மப்படியே பிரத்தியக்குப் பராக்கென்னும் விகற்பமுநா மத்தா லான, தெப்பொழுது மெய்ஞ்ஞான சுகமேயிவ் விரண்டினுக்கு மியல்ப தாமே. 25

(பொ)—ஜீவனென்றும பரனென்றுஞ் சொல்லப்படு கிற விகற்பமானது நாமமாத்திரமாகிறது. யாதொரு காரணத் தினால் ஜீவபரர்களுக்குச சத்தியஞான சுகமே சொரூப லட்ச ணம். அன்னிதாக்கிரகண ரூபமான ஜாகிர சொப்பனப் பிரபஞ்ச முழுவது மாயாமயமா யிருந்தாலுஞ் சாக்கிரமென் றுஞ் சொப்பனமென்றுஞ் சத்த பேதத்தினால் வியவகரிக்கப் படுவது போலவாம்.

(கு)—திருஷ்டாந்தமே தாஷ்டாந்தமாயும், தாஷ்டாந்தமே திருஷ்டாந்தமாயும் பெரியோர்கள் சொல்லுவது பிரத்திய காதமாவே பரமாத்மா, பரமாத்மாவே பிரத்தியகாதமா வென் பது போலவாம். 25

(அ-கை)

விஸராந்த சித்தர்களாகிய ஜீவன் முத்தர்க ளனுபவ முரைத்தல்.

புறப்பொருளின் வருவிசன சம்பந்தத் தாலிளைப்புப பொருந்து றதாய்ப்; பறப்பறவிந் தியவழிச்செல் லாதடங் கிச் சகவிகற்பப் பற்றேன் றின்றிச், சிறப்பமாதன் றனந்த மாத்திரமாயத் தனித்திருக்குஞ் சித்தம் பெற்றே, நுறப்படு சாக் கிரத்தினுநற் சுழுத்தியநு பவத்தினிலைத் துவகைகூர்வார்.

(போ)—வாகியாந்தர சங்க ரகிதராய் அத்தியந்த முப சாந்த சித்தராய் ஜீவேஸ்வர ஜகத்பேதப் பிரமரகிதரா யிருக்கிற ஞானநிஷ்டர்கள் ஸ்வாராச்சிய சாம்பிராசிய சுகத் தில் ரமித்துச் சதா சாக்கிரத்துக்களா யிருந்தாலும் சுழுத்தி காலம்போற் சகஜமான சமாதியானந்தத்தையே யெல்லாக் காலத்திலு மனுபவிக்கிறார்கள்.

(க)—ஜீவத்துவ நீங்கிய பிரஹ்மநிஷ்டன் ஆனந்தப் பிர ஞ்ஞையோடு நிருபத்ரவனாயிருப்பனெனக் கூறியதாம். 26

(அ-கை)

அவிவேக ஜனங்களாற் சீவன்முக்தன் கருத்தா
போக்தா வென்று கிரகிக்கப்படுபவனாகிலும்
பரமார்த்தமா யவன் தனுபவத்தினாற்
கருத்துருத்துவாதி தர்மமவனுக்
கின்றென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

காயமுயல் வுறுந்நமக் கடடுப்றே ரென்னைமிகக் கருத்த னென்றே, யேயநினைக் கின்றனரே லதனாலென்னிருந்தபடி யிருக்கின் றேனும், றேயவரு மேகமதிற் புக்கானேன் றற முடர் துணியப்பட்ட, தூயதுளிர் மதியமவ்வா றம்புதத்தி னணித்தேனுந் தோயுங் கொல்லோ. 27

(போ)—திரிவிதகரண வியாபாரத்திலே திருஷ்டி யுடைத்தான பாமர ஜனங்கள் அசங்கசிதாதமராமனாகிய ஜீவன் முத்தனைத் தொழிற் செய்பவனென்று கிரகிப்பார்களாயினு மவர்களது ஹித்தியாக்கிரகணத்தாற் சீவன்முத்த னந்தத்தர்மம் பொருந்தினவனாகமாட்டான். மேகநிஷ்டமாகிய சலனாதி தர் மத்தைப் பாமர ஜனங்கள் சந்திரனிஷ்டமென்று கூறுகின்றா ராகிலும் அந்த மேகநிஷ்டமான சலனாதி தர்மஞ் சந்திரனுக் கில்லாதது போலவாம்.

(க)—அத்தியாச பேதப் பிரமண நீக்கத்தி லாத்மப் பிர காச முண்டாமென்பதாம். 27

(அ-கை)

அத்துவித தரிசியாகிய ஜீவன் முத்தனுக்கு வியவகார காலத்திலுந் துவைதப்பிராந்தி யுதியாதென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

மித்தையதாயந் தோனுறுமேற் றேன்றுறுக விவ்வுலக விசித்தி ரந்தா, னத்துவையாற் றத்துவவித் தாகிநிகழேனக்குவரு மானி யேதோ, சுத்தமயக் காங்கனவிற் பயந்தருகைப் பகடாதி திகழு மேனு, மோத்தவிது சொப்பனமேயென்றனுசந் திப்பவனுக் குறுமோ பீதி. 28

(போ)—*அனேகவித நாமரூபாதமகமான சகல ஜகத் விசித்திரமு மிந்திரசாலம் போன்று மாயாமாத்திரமென்று கண்டு ரமித்திருக்கிற ஜீவன்முத்தனுக்கியாதோரா னியுமில்லை. நித்திரா தோஷத்தினற் சொப்பனவஸ்தையி லனேகவித கச முதலான வடிவங்களைக் கண்டனுபவித்தோமென்று சிந்தித்தாலுஞ் சாக்கிரத்தோடுகூடிய புருஷனுக் கதனுலோரானி லாபங்களில்லாதது போலவாம்.*

(க)—*ஸ்வரூபப் பிரகஞையுடைத்தான விவேகிக்கு மாயா ரூபமான அன்னிய சிந்தை யின்றென்பதாம்.* 28

(அ-கை)

ஜீவன்முத்தன் பிராரத்த க்ஷயமட்டுஞ் சகலமு மித்தை யென்று போகம் புசிப்ப னென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

அனைத்துலகு மசத்தென்றே நெடுங்கால நன்றுக வாய்ந்தோர்ந்த தோனுந், தினைத்தேனும் பிரியாத்த் தியாத்துமதிட் டியைச்சத்தந் செறிந்தே நிற்பா, னுனத்ததுமிங் கானனந்தா னெக்காலு மில்லையென வோருப்பட் டோனு, மனித்திகழ்தன் முகங்காண விரைந்தத்தங் கைக்கொள்ளன் மானு மன்றே. 29

(போ)—சகல ஜகத்துங் காலத்திரயத்திலு மில்லவே யில்லை யென்று சதா திட நிச்சயமுடைய ஞானநிஷ்டனானவன் சரமசரீரபதன பரியந்தம் பாமர ஜனங்கள் போற் போகம் புசிப்பன். முகுரத்தில் முகமில்லையென் றறிந்திருக்கிற புருஷன் முகதரிசனத்தின் பொருட்டுக் கண்ணாடியை ஆசிரயிப்பது போலவாம்.

(க)—விஷயங்கள் சத்திய மின்மையால் அவற்றிலவா வின்றிப் புசிப்ப னென்பதாம். 29

(அ-கை)

வாசனாத்திரய ரகிதனாகிய ஜீவன்முத்தன்
மனதிலியாதொரு சங்கமுமில்லாதவ
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

பொருந்துமுறு மாதாவாற் கவளங்க வளந்தோறும் புல
னுற் றலும், பெருந்துயி லாற்சிசுதான் வேறென்றுந் தெரி
யாத பெற்றி போலப், பருந்தவிழி யநுறலில் வுலகெனுமிந்
திரசாலம் பார்த்திட் டாலுந், திருந்துமுறு மகத்தோரோர்
ளொளியாலே யாதொன்றுந் தெரிகி லேனே. 30

(போ)—இந்திரஜாலத்தினுண்மையைத் தெரிந்த புருஷ னிந்திரஜாலக் காட்சியினால் மனதில் மயக்கமடையாதிருப்பது போல, ஆத்ம சன்னிதியிற் காணப்படுகிற தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச மிந்திரஜாலம்போ லென்னுமநுபவத்தினால் ஜீவன் முத்தனியாதொரு மயக்கமுமுறான். ஸ்வரூபஸ்திதியினின் றுநழுவுதலையு மடையான் நித்திரா பரவசனாகிய பாலகன் மாதாவினாற் கொடுக்கப்பட்ட கவள பக்ஷணந்தோறும் கவள பக்ஷணந்தோறும் வெகுவித கதா திருஷ்டாந்தங்களாற் போதிதனா யிருந்தாலு மனதி லியாதொன்று மறியா தநுபவித்தது போலவாம்.

(க)—அதீதானுபவ சுகத்திற்கலந்த வறிவுக் கவ்வானந்தப் பிரஞ்ஞையைத் தவிர அன்னிய பாவ முதியாதெனக் கூறியதாம். 30

(அ-கை)

துவைத திருஷ்டியினு லத்துவித திருஷ்டி
மறைபட்டிருப்பது போல அத்துவித
திருஷ்டியினாற் றுவைத திருஷ்டி
மறையப்படுமென்பதைத் திருஷ்
டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

திருசியந்தான் புடமாகத் திகழுமேனிற் பூமவுருத் திகழா
தாகுமிருமையுறு பூமவுரு விலங்குமேனிற் றிருசியமற் றிலங்
கா தாமே, மருவலுறு மறுதீவுந் தெரியுமேனி னிப்பூமி
மறைந்து போகுந் தெரிவுறுமே லிப்பூமி மறைந்துபோ
மவ்வாறுந் தீவு தானே. 31

(போ)—வாகிய விஷயாசக்தியினாற் றிருசியப் பிரபஞ்ச முறுதிப் படுங் காலத்திலே அகண்டானந்தைகரசராகிய பூமாத்மாவானவர் பிரகாசிக்கமாட்டார். சத்தியாதி லட்சணராகிய பூமாத்மா நிஷ்பிரதிபந்த திருஷ்டியினாற் பிரகாசிக்குங் காலத்தில் ஆசிரித ஜடாத்மக ரூபமான திருசியப் பிரபஞ்ச மறைபடும். தீவாந்தரத்தி லிந்தப் பூமி காணப்படாமலும் இந்தப் பூமியில் தீவாந்தரங் காணப்படாதது போலவாம்.

(க)—ஞானதிருஷ்டியாற் பிரபஞ்சமும் பிரபஞ்ச திருஷ்டியால் ஞானமு மறைபடுமென்பதாம். 31

(அ-கை)

சுபேச்சை முதலிய பூமிகாப்பியாசக் கிரமமாகப்
பிரமாண ஞானானுபூதி உறுதிப்படுங்
காலையில் துவைத வாசனைப் பிராந்தி
திருஷ்டி மறைபடுமென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

சந்திரன்றன் கலையென்ப தனுதினமும் பெருகுதலைச்
சார்ந்த தாகின், மைந்துறுபே ரிருளான தடைவாக நாச
முறு மாறு போலச், சுந்தரநற் பிரபோதம் பயப்பய்ய மிக

வளர்ந்து துன்னு மென்றல், வெந்துயர்செய் விப்பிரமை துகடீர விருதயத்தில் வீய்ந்து போமே. 32

(போ)—ஆசாரியருபதேச பூர்வகமான மகா வாக்கியார்த்த விசாரஜன்னிய விவேக ஞானமானது மனன நிதித்தியாசனு திக்கிரமமாக விருத்தித்துவயஉபாதியினுல் அகண்ட விருத்தி ஆரூடமாகப் பிரகாசிக்கும்போது மனோ நிஷ்டமாகிய கர்த்துருத்துவாதிப் பிராந்தி வாசனைகளெல்லா நிர்மூலமாக நிவிர்த்திக்கும். சுக்கிலபட்சத்திற் கிரமமாகச் சூரிய சம்பந்தத்தினுற் சம்பூர்ணராய்ச் சந்திரன் பிரகாசிக்குங் காலத்திற் கிரமமாக அந்தகாரம் நிவிர்த்திப்பதுபோலவாம்.

(க)—பரிபூர்ண ஞானுனுபவ காலத்திற் பரிசசின்ன பாவந் தோன்ருதென்பதாம். 32

(அ-கை)

பிரஹ்மானந்த திருப்தனுகிய ஜீவன்முத்தனுக்குக்
கிரியா நியம மின்றென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

பிரமவநு பூதிதரு மொருசுவையா னிறைவுபெறு பெரியோர் தம்பாற், கருமவநு பந்தந்தால் வருவிதிக ளெல்லா மூங் கழன்று போமே,வாமருள்சித் தர்கடேரிவித் திடுமிரசாயனமருந்தி மகிழ்வார்ந் தோர்பாற், றாமுறுபா கத்தால்வந் துறுமருந்தின் விதிகளெலாந் தங்குங் கொல்லோ. 33

(போ)—பிரஹ்மாத்மைபிக்க ஞானைந்தானுபூதியினுற் பரம திருப்தனுய்க் கிருத கிருத்தியனுயிருக்கிற ஜீவன்முத்தனிடத்தில் கர்ம சம்பந்த விதிகள் பிரியமின்றி நிவிர்த்திக்கின்றன. யோகசித்தனுல் பிரத்தியக்ஷமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ரசாயனுதி திவ்விய ஔஷத பானங்களினுற் றிருப்தியடைந்திருக்கிற புருஷனுக்குப் பிராகிருதாவுஷத பானங்களானவை ருசியேதுவாகாததுபோலவாம்.

(க)—ஆத்மானந்த திருப்தனென ஜீவன்முத்தனுக் கிராசத விருத்தியின்மையால் கன்மந் தானே நீங்குமென்பதாம். 33

(அ-கை)

கிருதகிருத்தியனாகிய சீவன்முத்தனது சமாதி
சீலத்துவம் லோகானுக்கிரக நிமித்த
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

சகலவடி வமுந்தானாயத் திகழுமனி வானுமொரு சமாதி தன்னை, யகிலமதி னட்கழிப்பான் முன்போலன் புற்றுமிக வாதரிப்பா, னிகிலவளப் பமுநிறைந்த பூபால னொருவன்று னேரம் போக்க, வகைவகையாஞ் சதுரங்கந் தனைநேயம் வைத்துமிக வளர்ப்ப னன்றே. 34

(போ)—அகண்டைக ரசானுபூதி பெற்ற வித்வான் பூர்வானுகுணமாகப் பிராரத்தகர்ம நிவிர்த்தி பரியந்தஞ் சமாதி நிஷ்டையையே ஆசிரயிக்கிறான். சர்வ சாம்பிராசிய சம்பன்னனாகிய ராஜாவானவன காலக்ஷேபத்தின் பொருட்டுச் சதுரங்க பலத்தை ரக்ஷிப்பதுபோலவாம்.

(க)—ஞானியுடைய சமாதியனுஷ்டானமும் லோகானுக்கிரக நிமித்தமெனக் கூறியதாம். 34

(அ-கை)

ஜீவன் முத்தனால் விடப்பட்டவையே
நிஷேத சாஸ்திர சம்மதமெனத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

விதிகளெலாஞ் செய்யாமல் விடுத்தோனையான்மாவை மிகத்தேர்ந் தோனைப், பொதுவெனுமா மறைபுகலு நிடேதமெலா மாநந்தம் பொருந்து விக்குந், திமருவு கருமமாத் திரநோக்காச் சோம்பனுக்குச் செயலையாதுங், கதுவுற வேண்டாவென்று புகல்வோன்றன் மொழிகண்மனோ கரங்களாமே. 35

(போ)—விதி நிஷேத சகல நியதிகளையுங் கடந்த சங்காத்மமாத்திரந் திருப்தனாகிய சீவன்முத்தனைச் சுருதி சம்பந்

தங்களான நிஷேதங்க ளியாவுஞ் சந்தோஷிப்பிக்கின்றன. சகல வியாபாரங்களிலும் விமுகனுய அத்தியந்தஞ் சோம்பலு டைத்தான புருஷனுக்கு நீ யாதொன்றுஞ் செய்யவேண்டா மென்று சொல்பவனுகிய புருஷனது வசனங்கள் மனோகரங்க ளாயப் பவிப்பதுபோலவாம்.

(க) ஞானியாகிய சீவன்முத்தனால் விடப்பட்ட சகலமும் நிஷேத மெனக் கூறியதாம். 35

(அ-கை)

தத்துவஞானி விதிகிங்கரனுகா
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

தத்துவத்தை யனவரத மனுசந்தித்திடுமுனியாஞ் சார்வ
பௌம, னெத்தபடி நிற்பினுமெல் லாஞ்செயினுந் தாவனே
வொண்ணு னமா, லித்தரையெல் லாங்கைக்கொண் டரசா
ண்டு வேண்டியவா றிருக்கும் வேந்த, னத்தருமன் னுயிர்க
ளாலேவல்கோளற் கெக்காலு மரியனுமே. 36

(போ)—அகண்டைக ரச பிரஹ்மதத்துவானுசந்தானபராய ணனுகிய முனீந்திரனானவன விதி நிஷேத மின்றிச் சுதந்தா னுய்ச் சஞ்சரித்தாலு மிதர ஜனங்களினது நியோகமிய விஷய னுகான். யேகசக்கிராதிபத்தியம் பெற்று யதேச்சாபரனுய்ச சாவசுதந்தரனுயிருக்கிற ராஜாவானவன் றனது நியோசமிய ஜனங்களாற் சாமானிய விஷயத்தில் பிரவிர்த்திக்கப்படமாட் டானென்பது போலவாம்.

(க')—சத்திய ஞானனந்த ஸ்வரூபமே தானுயிருக்கும் ஞானி விதி விலக்குகளினு லேவப்படா னெனபதாம். 35

(அ-கை)

ஞான நிஷ்டனுக்குப் புண்ணிய பாவகர்மங்
களா லானி விர்த்தி யில்லை யென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

பாமார்த்த நோக்கமுடை யவனுக்கு முன்னேடுபின் பண்ணப்பட்ட, தருமாதன் மத்தொழில்க ளாற்சம்பந் தேவி பத்தே சற்றுமின்றும், பெருமேகம் பொழிதருநீர் முழுக்கா லும் வெப்பமிகப் பெறுத லாலு, மெரிமேவு பாலைவனத் தின்பயிருக் கேற்றமுட னிழிவு மின்றே 37

(பொ)—*விவேகி புருஷனுக்கு ஞானேதய பூர்வோத்திர காலங்களிற் செய்யப்பட்டதாயுள்ள புண்ணிய பருவகர்மங்க ளால் லாப நஷ்ட சம்பந்தமுண்டாகிறதில்லை. மேக வருஷத் திலுஞ் சூரியரஸ்மித் தாபத்திலுமுஷரபூமியில் பயிர் விர்த்தியு நாசமும் பவியாதது போலவாம்.*

(க)—*ஞானியானவன் அகர்த்தாவாதலால் புண்ணிய பாவத் தொடக்கினால் வரும் லாபா லாப மவனுக்குண்டாகா தெனக் கூறியதாம்.* 37

(அ·கை)

ஞானி பிராரத்த போகம் புசித்துத் தீர வேண்டு மென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஒல்லைவினை யாலுண்டாந் சம்பந்தே யாதல்ல தொழி ந்த தாதல், வல்லையநு பவித்தோறையப் புருஷன்மித திருத் தீயினை மருவுவாறு, லல்லல்செயும் பாம்பாட்டி தன்வயத் திலகப்பட்ட வரும்பு யங்கம், புல்லியவ னியற்றுதண்ட விதி களைநீங் குறச்சமாத்துப் பொருந்துங் கொல்லோ. 38

(பொ)—*பிராரத்த போகத்தினு லதிகந் துக்கானுபவம் வந்தாலுஞ் சுகானுபவம் வந்தாலும் விவேகி புருஷன் புசிக்கிற வனுகவே திருப்தி யடைகிறான பாம்பாட்டுவோன் வசமான சர்ப்பமானது அவனதீனமாய்ச் சுகதுக்க மனுபவிப்பது போலவாம்.*

(க)—*ஞானி விட்சேபநாச பரியந்தமும் பிராரத்தம் புசித்தே தீரவேண்டுமெனக் கூறியதாம்.* 38

(அ-கை)

பிராரத்த கர்மாநுபவத்தினால் விவேகி புருஷ னந்தத் தாபமுறு மென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஆன்மவறி வுடையவன்முற் கருமபரி பாகவசமடைந்தோ னேனுந், தான்மருவு தன்பரம வவதியிதா மெனத்தேறித் தளர்வு நண்ணுமன், கான்மருவு வழிச்செல்வோர் கால் வருத்த மெயதுகினுங் கிராமாந் தத்தின், மேன்மருவு வழி யளவைத் தெளிந்துவதுந் திடைவிசன மேவா னன்றே. 39

(போ)—*தத்துவ தரிசியாகிய புருஷன் பிராரத்த கன்ம சுபாவங்களை யறிந்து கர்மக்ஷயமே நிவிர்த்தி யேது வென்னு நிச்சயத்தினாற் கிலேசமுறான். கிராமாதி மார்க்க பரிமாணத்தை யிவ்வளவென் றறிந்திருக்கிற புருஷன் சஞ்சா ரத்தினால் சிரமமுடைத்தானவனுயிருந்தாலும வழிமத்தியிற் றுக்கியாதது போலவாம்.*

(க)—*பிராரதத முடிவை யறிந்தவனதனால் வருஞ் சுக துக்கத்தைக் கணியானெனக் கூறியதாம்.* 39

(அ-கை)

பிராரத்த துக்கம் மககதாய் வரினும் விவேகி புருஷன் சித்தவிக்ஷேபமுறா னென்ப தைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவிததல்.

அகம்புறமும் பரமான்மா வொருவனே யாமெனநன் கறிந்த ஞானி, மிகுந்த விச னமதுறினு மோர்சிறிதுங் கிலே சமே மேவானன்றே, சேகங்கலங்க போர்முகத்தே விசய முற வொருநோக்காந் தீர னுறுமே, னுகம்பரவு மொட்டல ரால்வருந்துறினுங் கிலேசமப்ப முறுவ துண்டோ. 40

(போ)—*உள்ளிலும் வெளியிலுஞ் சர்வமும் பிரத்யக் ஸ்வரூபமெனறு பிரமாணபூர்வகமாக யறிந்திருக்கிற புருஷன்*

பிராரத்த கர்மாதீனமாய் வரு மகத்தான கஷ்டமடைந்தாலுஞ் சித்தத்தில் பரிதாபமுறான். யுதத முகததிற் சத்துரு ஜயத்தையே முக்கியலாபமென்று கருதி யுத்தஞ் செய்கிற புருஷன் சத்துருக்களால் மிகவும் அஸ்திராதிகளாலுபத்திரிக்கப் பட்டாலுந் தீனதை யடையாதது போலவாம்.

(க)—சர்வமு மாத்ம சொரூபமாய்க் கண்ட விவேகிக்குஞ் சுயதிருஷ்டியில் பிராரத்த கர்மந்தோற்றுமலாதமானுபவப் பிரஞ்ஞையாய விளங்குவனென்பதாம். 40

(அ-கை)

மகத்தான விஷயமும் விவேகியை ருசிப்பிக்க
மாட்டாதென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஞாலமதி லுறுவிபவ நவிபரம வற்புதமாய் நண்ணு மேனுந், சாலவத னதுவாய்மை தனையறிந்த மாத்திரன் றனை மயக்கா, கோலமடவால்வேடங் குரம்பையின்மேலலங்கரித்துக் கொள்ளா நின்றேன், கேலவினத் தாற்றனைத்தேர் விடலையையா யினுமயக்கக் கிட்டாவிடே. 41

(பொ)—பிரபஞ்ச சம்பந்தியான சிருக்குச் சந்தன வனிதாதி பதார்த்த விசேஷமானது அஞ்ஞ ஜனங்களுக்குப் பரமாற்புதமாய்த் தோன்றினும் உண்மைஞானியான தீரனை மயக்காது. ஸ்திரீ வேஷதாரியாகிய புருஷன் ஸ்திரீ வேஷானுரூபங்களான விலாசங்களிறைலவன தாண்மையை யறிந்திருக்கிற புருஷன் அதநியந்தங் காமுகனாயிருந்தாலு மவனை மோகிப்பிக்கிறதில் சமர்த்தனாகாதது போலவாம்.

(க)—விஷயத்தின் முடிவை யறிந்திருக்கும் விவேகிக் கதனாலானி யின்றென்பதாம். 41

(அ-கை)

ஆத்மானந்த திருப்தனாகிய விவேகி புருஷன்
பூர்வம் போல விஷய விசையினாற்
சோர்வை யடையானென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

அகத்தினிரந் தரமேலா யிலங்குகின்றவான்மவடி வாய் நிற் போனே, யிகப்பேர்நுள்க டமி ஞரு முன்போல விசன மே யினையவதில்லை, யிகூர்ச்சியறத் தெய்வகதி யானிதி யோரிடத்துற்ற விலம்பா டுள்ளோ, னுகந்தினின்முன் போலேளிய னெனக்கருதிப் புகன்றுலைவ துண்டாங் கொல்லோ. 42

(போ)—எல்லாக் காலத்திலு நிசானந்தானுபூதியினால் இருப்பதாகிய ஞானநிஷ்டன் அஞ்ஞான தசையில மயக்க முற்றதுபோல விஷய லாபா லாபங்களைக் கருதிச் சுகதுக்கம் பொருந்தான். தரித்திரன் தெய்வ யோகத்தினால நிதிலாபம் பெற்றபின பிறகு தீனதை யடையாததுபோல.

(க)—ஞானி மகத்தாகிய பிரஹ்மானந்த நிதியைப் பெற் றவ்வானந்ததில் களிப்புற்ற காமனாயிருப்பதால் விஷயப் பிர யோஜனத்தைக் கருதானென்பதாம். 42

(அ-கை)

மயித்திரியாதி குணஙகள் விவேகியான பிரஹ்ம நிஷ்டனிடததில சுபாவமாகவே விளங்கு மென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வக மாகத தெரிவித்தல்.

பெரியவிழி மறுவுறுதன் மகிமைசேறி பெரியோனைப் பெருஞா னத்துக், குரியசுப குணங்களலங் கரிப்பனபோ லுந்சுயம்வந் தோன்ற நிற்த, மறையனவன் றன்வயறுயச் சுகிர்த றுயிருக்கினவற்கா ளாறேநும், புரையறுமவ் வரை யனையே தானேவந் தோன்றிமிகப போலிவான்றே. 43

(போ)—பிரஹ்மாநுபவ சுவராசசிய சாம்பிராசசிய விபூதி யையடைந்திருக்கிற சீவன் முத்தனுக்கு உபகிடதப் பிரசித்தங் களான மயித்திரியாதி சகல குணஙகளும அலஙகாரமாகச் சுயமே பொருந்தியிருக்கும். ராஜாவானவன் அத்தியந்தஞ் சுகிர்த்தாயுஞ் சுவாதீனனாயுமிருக்குங காலத்தில் அவனது பிருத்தியாளு மிஷ்ட ஜனங்களுந் தாமே வந் தனுசரிப்பது போலவாம்.

(க)—சுத்த சத்துவ விருத்தியை யுடைத்தான சீவன் முத்தனே மயித்திரியாதி குணங்களை தாமே வந் தனுசரிக்கு மென்பதாம். 43

(அ-கை)

பிரமாண சித்தமாகிய சுவானுபூதிப் பிரதான
மான ரகசியார்த்தத்தைக் கூறிப் பிரகர
ணத்தை யுபசம்மரித்தல்.

அஞ்ஞான மேயில்லை யிவ்வுலக முனதாமென் றறைவ தெங்கே, விஞ்ஞான வடிவாஞ்சீ வேசபே சிகமெனச்சொல் விகற்பஞ் சேய்த்தா, மெயஞ்ஞான வொருசுவையாய்த் த்னித்துநிரு மலமாகி விளங்குந் தானா, யெஞ்ஞான்றும் பரி புரண கேவலமாம் பிரமமே யானாகின்றேன். 44

(பொ)—மாயையு மாயாகாரியங்களுங் காலத்திரயத்திலு மில்லவேயில்லை யென்னுஞ் சகல சுருதிப் பிரமாணங்களினு லுஞ் சொப்பிரகாசாத்ம வஸ்துவில் அந்தகார ரூபமானவவித் தை வருகிறதற்கிடையிலலை யென்னும் பிரமாணயுத்தியினு லும் ஞானிகளுடைய வனுபவத்தினுலும் விசாரிக்குமிடத்தில் அஞ்ஞான மென்பதில்லவேயில்லை. அதன் கற்பிதமான ஜகத பிரசங்கமு மில்லவேயில்லை. சீவேஸ்வர குருவாதி கற்ப னையு மில்லவேயில்லை. திரிகாலத்திலு நிர்மாயமாய் அகண்டா னந்தைகரசமாய்ப் பிரத்தியக்ஷபின்னமாயப் பரமாத்ம சொரூ பமான சோதியொன்றேயிருக்கும் பொருள் நானுகிறேன்.

(க)—அகண்ட சச்சிதானந்த பரமாத்வைத பரப்பிரஹ்ம சொரூபமே பேதத்திரயசூனியமாய்த் தானே தானாய் விளங் கிய பொருள் நானுயிருக்கிறேனென்னுந் திடானுபவப் பிரஞ் ஞையுடைத்தான விவேகியே சகல பாசபந்த நிவிர்த்தனுய கிருதகிருத்தியனுவனெனக் கூறியதாம். 44

சதாசிவப்பிரமமென்னும் யோகீந்திரரால்
அருளிச்செய்யப்பட்ட அத்துவிதரசமஞ்சரி
யென்னும் பிரகரணம முற்றிற்று.

——oo✿oo——

சமாதியவத் தையிலுதித்தோற் றைக்கோம்ப னுப தேசஞ் சாற்ற லாலு, மமானமயப் பரமசிவேந் திரனே னுந்தே சிகவரியானனுந்தையாலுஞ், சுமாவிருக்கச் சதாசி வமா தவனேதிவ் வத்துவிதச் சுவைபூ பூங்கோத்தே, யெமானடைக்கு மகழகமா மறிவுடையோ ராதரத்தா லெய் தற் பாற்றம். 1

சுத்தசதா சிவயோகி வரியானே தியவிந்தத் தூய நன் னூல், புத்திநலமுடையோர்க்குற் பவநோய்க்கோ ரவுடத மாய்ப் புகலலாதுங், கோத்துருபா தகங்களுக்குக் கடுவாது முபநிடதக் குறிப்பா மேலா, முத்தமமாமாநந்த வமுதநிறை குடமாமென்றுரைப்பர் மேலோர் 2

துய்யசதா சிவப்பிரம மேனுமுனிவன் வடமொழியாற் சொல்லப்பட்ட, செய்யவத்து விதரசமஞ் சரிநூலைச் செந் தமிழ்ப்பாச் செய்து தந்தான், வையமிசைப் பொலிகழனி மாநகர்வாழ் சோதிலிங்க வடிவமான, வையன்முத்தி ராம லிங்க குருபரனென் னகம்வாக்கு மமைத்து நின்றே

அத்துவிதரசமஞ்சரியின்

பிழை திருத்தம்.

பிழை	திருத்தம்	பக்கம்	வரி
பரி	பறி	4	21
ஸ்மயி	மயி	4	26
நிரு	நி.ரு	5	11
சம்சய	சம்யக்	6	23
சாற்றுரு	சாற்றுறு	7	18
சத்தாய	சததா	7	21
தின்	திண்	10	5
வெரி	வெறி	10	22
பருவ	பாவ	27	8
மூன்போல	முன்போல	30	3
மறுவுறுதன்	மருவுறுதன்	30	21
தோன்று	தொன்று	30	23
மறையனவன்	மரையனுவன்	30	23
பிரமாணபுத்தி	பிரமாணயுத்தி	31	15
யெயுனைடைக்கு	யெமாலுடைக்கு	32	6
கொத்துருபர்	கொத்துறுபா	32	10
மமைத்து	மமைந்து	32	17

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]